

DVOMESEČNIK
LETNIK 75
ŠTEV. 6 (520)

GLASILO
ZA SALEZIJANSKO DRUŽINO

NOVEMBER-DECEMBER 2002

6

Salezijanski Vestnik

VS

DVOMESEČNIK

6/2002, letnik 75 (štev. 520)
Glasilo za salezijansko družino
Izdaja Salezijanski inšpektorat
v Ljubljani

Ureja uredniški odbor
Urednik: Janez Potočnik
Lektoriranje: Jerneja Kovšca
Grafična priprava in založba:
Založba Salve, Ljubljana
Tisk: Schwarz, d.o.o., Vrhnika
ISSN 0353-0477

*Leto se je nagnilo v jesen.
Polja so pospravljena,
drevesa so odložila svoje
dragocene plodove, mošt je
dozorel v vino. Jesen je čas
pospravljanja sadov zemlje
in hkrati čas hvaležnosti.
Verni ljudje se vsako jesen
– na zahvalno nedeljo –
tudi skupno zahvalimo
Bogu za vse dobrote,
ki smo jih prejeli v letu,
ki mineva.
Hvala večnemu Bogu!*

DON BOSKO, ZGLED HVALEŽNOSTI

Hvaležnost je izraz človeka s plemenitim srcem. S hvaležnostjo človek priznava, da je vse, kar je in kar ima, nezaslужen Božji dar. Zaveda se, da vsega tega lahko tudi ne bi imel. Zato hvaležnost odpira človeka Bogu in budi v njem ljubezen do njega.

Don Bosko je bil poznan kot hvaležen človek. Prepričan je bil, da je vse njegovo delo za mlade čudež Božje previdnosti in dobrote. Vsak dan se je zahvaljeval Bogu za dar vere, duhovniškega poklica in za mlade, med katere je bil poslan, da bi jim pomagal najti pravo pot v življenje. Prepričan je bil, da so mu prav mladi pomagali v njegovi človeški in duhovni rasti.

Posebno hvaležnost je izkazoval svojim sodelavcem in dobrotnikom. Dal jim je čuti, da so skupaj z njim deležni istega poslanstva in da bodo zato deležni tudi istega

VSEBINA

4	Zahvalni dan sester HMP
10	Gospod me je poklical – s. Mateja Tomšič
12	Voditi k Bogu – Juan E. Vecchi
14	Tukaj sem! – Boštjan Jamnik, Drago Senčru, Zoltan Varga
16	Molitev ob sliki – vabilo k sodelovanju
17	Oratorij 2002 – Ujemi blesk davnine
26	Denar, res sveta vladar? – Karmen
28	Adventno pričakovanje – družina Količ iz Brežic
30	Ta vojna ni naša – Jože Mlinarič
34	Kip sestre Izabele – s. Marija Žibert
36	Razni prispevki
30	Obvestila – programi za mlade, romarski shodi, festival

SV izhajav **53** narodnih izdajah, v **24** jezikih in v **128** državah, kjer delujejo salezijanci (letna naklada je nad **10** milijonov izvodov) in sicer: Antili (Santo Domingo) - Argentina **Avstralija** - **Avstrija** - Belgija (Flamska) - Bolivija - Brazilija Centralna Amerika (Salvador) - **Ceška** - Čile - Ekvador Filipini - **Francija** - Haiti - **Hrvaška** - Indija 5x (angleško, malayalam, tamil, telugu, hindi) - Irska - **Italija** - Južna Koreja Kanada - Kenija - **Kitajska** (Hong Kong) - Kolumbija - Kongo Litva - Madžarska - Malta - Mehika - Mozambik - **Nemčija** Nizozemska - Paragvaj - Peru - **Poljska** - **Portugalska** Rusija - Slovaška - **Slovenija** - Španija - Sri Lanka - Tajska Urugvaj - **Velika Britanija** - Venezuela - Zambija - ZDA New Rochelle 2x (angleško, špansko) - **ZDA San Francisco** (krepko tiskane izdaje prihajajo tudi na naše uredništvo).

Salezijanski vestnik, Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana
tel.: 01/427.30.28, e-mail: vestnik@salve.si, www.sdb.salve.si

DAROVE za vzdrževanje Salezijanskega vestnika in druge namene lahko nakažete na račun in pripišete, za kateri namen:

Salezijanci, Rakovniška 6, p.p. 2404, 1001 Ljubljana

številka novega računa: **24200 – 9004141717**, pripis: **"SV"**

Čas hvaležnosti

plačila, tako na zemlji kot v večnosti. Zagotavljal je, da so tisti, ki podpirajo njegovo delo, skupaj z njim deležni posebnega blagoslova Marije Pomočnice.

Don Bosko se je zavedal tudi velikega vzgojnega pomena hvaležnosti. Prepričan je bil, da je dobra let tista vzgoja, ki prebujata v mladem človeku čut spoštovanja in hvaležnosti. Zato je nespoštljiv in nehvaležen človek v resnici nevzgojen človek.

ZAZNAMOVANI S HVALEŽNOSTJO

Tudi mi, ki nadaljujemo don Boskovo delo za mlade, za ta »najdragocenejši del človeške družbe«, si ne moremo predstavljati življenja brez hvaležnosti. Čutimo celo, da je hvaležnost pogosto edino, kar imamo in kar lahko vračamo. Čudenje in hvaležnost. Čudenje zaradi velikih darov, ki nam jih Bog nenehno naklanja. Hvaležnost, ki jo dan za dnem spreminjamo v molitev in gorečo prošnjo, naj Bog po-

vrne vsem, ki nas na različne načine podpirajo in nam stojijo ob strani.

Letos smo salezijanci in hčere Marije Pomočnice hvaležni Bogu zlasti za novi vodstvi redovnih družb na svetovni ravni, ki nas bosta vodili v prihodnjih šestih letih. Hvaležni smo tudi za tiste mlade fante in dekleta, ki so se to leto odločili, da stopijo na pot duhovnega poklica po don Boskovem zgledu.

Bogu se zahvaljujemo tudi za množice mladih, ki se dan za dnem zbirajo ob nas:

v šolah in domovih, v cerkvah, veroučnih učilnicah in na dvoriščih, na duhovnih vajah, oratorijih in drugih srečanjih. Hvaležni smo mladim, ki so se odločili, da kot animatorji del svoje mladosti namenijo delu za mlade, svoje sovrstnike. Hvaležni smo staršem in družinam, ki nam zaupajo svoje otroke, da bi jih skupaj z njimi spremljali skozi nemirna in težavna leta mladosti.

Naša posebna hvaležnost pa velja vsem tistim dobrim ljudem, našim dobrotnikom, ki verjamejo v naše delo za mladino in nas na različne načine podpirajo. Salezijanski vestnik je po don Boskovi zamisli glasilo vsestih, ki se zavedajo izjemnega pomena dobre vzgoje mladine za prihodnost naroda in Cerkve in skušajo skupaj z nami storiti nekaj dobrega za mlade ter si obenem zagotoviti »košček nebes«, ki vse poplača.

*Lojze Dobravec
predstojnik slovenskih
salezijancev*

OBDOBJE JUBILEJEV

75 letnikov Vestnika

Spoštovani!

Zaključuje se neko obdobje in začenja novo. Ne le v cerkvenem letu – pred nami je namreč z nedeljo Kristusa Kralja sklep enega ter sprvo adventno nedeljo začetek novega cerkvenega leta. Če pa se ozrete na prvo stran Salezijanskega vestnika, boste ugotovili, da sto številko zaključujemo **75. letnik izhajanja Vestnika** v slovenskem jeziku. Bogu hvala za vse, kar smo po njem prejeli. To je bila in je še vedno kot naša prava družinska revija. Po njej smo skozi vse stoletje salezijanske navzočnosti na Slovenskem vzdrževali in krepili prijateljske vezi, poznavanje don Boska in salezijanske duhovnosti, pa bogatega misijonskega delovanja slovenskih salezijanskih misijonarjev, pestrega salezijanskega delovanja na Slovenskem in mnogih drugih del (v zadnjem času npr. obnovo in dograditev naše ustanove v Želimljem – gimnazija in dom za dijake).

Mnogi vprašujete, **koliko Vestnikstane**. Don Bosko je hotel, da ga vsem prijateljem delimo zastonj. Vsi pa dobro vemo, da so tiskanjem in poštnino povezani kar izdatni stroški. Zlasti poština se je v zadnjih letih izredno povečala, tako da predstavlja skoraj polovico vseh stroškov. Zato se ob tej priliki res iskreno zahvaljujem vsem, ki s svojimi prostovoljnimi darovi pomagata pri pokrivanju stroškov tiskanja in poštine. Seveda bomo veseli, če se množici prostovoljnih darovalcev pridružijo tudi novi – za vsak dar vam bomo nad vse hvaležni.

Prek Vestnika oz. novega transakcijskega računa nam mnogi pošiljate **darove** – tudi za **druge namene**: za mašno zvezo (MZ), obnovo Rakovnika (RAK), misijone (MIS), duhovne poklice (DP) ... Prosimo vas, da pod rubriko »namen nakazila« vedno z velikimi črkami (kot je zgoraj) napišete namen nakazila, da bomo vaš dar lahko namenili v pravi namen.

Tokratna številka Vestnika je nekoliko zajetnejša. Razveselili se bomo obrazov mladih salezijancev in nove sestre HMP. Bog kličé – in mladi izrekajo **"Tukaj sem!"** tudi zaradi vaših obilnih molitev in žrtev. Hvala vam. Srednje strani nam obširneje v sliki in besedi spregovorijo o letošnjem **ORATORIJU** – zares živa in mlada Cerkev na Slovenskem. Naj Bog blagoslavlja na desetisoče prostovoljnih ur, ki so jih v to delo vložili večinoma naši mladi animatorji. Mi pa jih podprimo z molitvijo in naklonjenostjo.

Pred nami pa so novi izzivi: 8. decembra bomo obhajali **100-letnico** ustanovitve **Mašne zveze** – tega se bomo še posebej spomnili na romarskem shodu na Rakovniku zadnjo nedeljo v novembru. 26. aprila drugo leto pa bo minilo **100 let**, kar je med nami milostni **kip Marije Pomočnice**. Za vse nas spodbuda, da bi poživilo pobožnost do Marije Pomočnice.

V novem cerkvenem letu pa naj nas spremlja tudi spodbuda papeža Janeza Pavla, ki je leto od oktobra '02 do oktobra '03 razglasil za **leto rožnega venca**.

Vsem prav lep pozdrav, hvala za kakršnokoli obliko dobrohotne naklonjenosti in pomoči. Božje pomoči in Marijinega varstva vam želim.

Janez Potočnik SDB
urednik Salezijanskega vestnika

LJUBLJANA

HALO, HALO – PRISLUHNI IN POVEJ!

V soboto 19. oktobra smo doživeli letošnji **Zahvalni dan**. Dan, ki ga vsako leto praznujemo skupaj sestre HMP, animatorji in otroci. Letošnji praznik je potekal v znamenju komunikacije, ki smo si jo sestre HMP izbrale za vodilno temo tega leta.

Dopoldan smo preživali v dvorani Škofijskih zavodov v Šentvidu. Ob vstopu so otroci oddali svojo "vstopnino": uporabljene telefonske kartice, znamke in kovance. Prejeli pa so školjko na vrvcu, kot simbol poslušanja.

Program je popestril ansambel animatorjev. Potem ko smo pozdravili posamezne skupine otrok in animatorjev, smo lahko prisluhnili Samuelovi zgodbi, zmešnjavi radijskih valov, telefonski povezavi z našo predstojnico s. Miro Peče, ki se trenutno nahaja v Rimu na Vrhovnem občnem zboru, intervjuju z Juratom Seškom in še in še.

Nepozabni vzklík animatorjev, ki so povezovali program: HALO, HALO, je spremljal bučen odgovor dvorane: PRISLUHNI IN POVEJ!

V razvedrilnem delu dneva so bile predvsem za otroke

težko pričakovane športne igre: nogomet, odbojka, med dvema ognjema. Veliko pa se jih je zvrstilo tudi na *kmečkih igrah sredi Ljubljane* in na veliki igri *SMS – Sanjajmo mladi o svetosti*. Medtem je bil odprt tudi dobrodelni srečelov.

Seveda pa se Zahvalni dan ni mogel končati brez velike ZAHVALE: svete maše pri Mariji Pomočnici na Rakovniku, ki jo je vodil predstojnik salezijancev g. Lojze Dobravec. Na poseben način smo prisluhnili in sledili evangelijskemu odlomku Jezusove pomiritivne viharja, ki so ga animatorji dramatizirali.

Ob izhodu iz cerkve nas je čakal listič z besedami s. Mire. Te nas bodo še naprej spremljale in bogatile:

"Koliko je vsega: mladost, zdravje, možnost šolanja, hobiji, prijatelji, talenti, dobrota in pozornost do bližnjega, mir, ki ga toliki otroci po svetu nimajo, prijateljstvo z Jezusom, za katerega prav tako mnogi še nikoli niso slišali, Marijino varstvo, pa še in še ...

Vsakemu želim, da bi iz tega, kar v srcu sliši in doživlja, znal narediti **čudovito zahvalo**, ki jo bo **povedal Jezusu** pri sveti maši.

Bog od nas pričakuje prizadevanje za medsebojno povezanost in edinstvo. On **želi, da bi prisluhnili Jezusovi besedi**, ki pravi: »Blagor tistim, ki delajo za mir; blagor krotkim, usmilje-

nim ...«, kajti ti bodo srečni na zemlji in v nebesih.

Po vas, ki ste danes zbrani v Ljubljani, se lahko v družini in v šoli, v domovini in po svetu širi veriga miru ali pa vojne. Izberite mir; **prisluhnite svetu, ki potrebuje mir in povejte še dru-**

gim, naj skupaj z vami množijo dejanja dobrete, prijateljstva, odpuščanja zato, da bo na svetu več miru, sreče, več pogojev za življenje.

Tudi vaše srce hrepeni po tem miru in sreči, mar ni res? Prisluhnite in povejte to še drugim!"

s. Majda P.

ŠENTRUPERT

VSE ZAČETO JE TREBA NADALJEVATI

Tako pravi šentrupertski župnik in od letos tudi dekan dekanije Trebnje Mirko Simončič. V Šentrupertu se stalno kaj dogaja. Poseben dogodek za župnijo je bil v nedeljo 15. septembra, ko je bilo osrednje praznovanje slovenskih svetniških kandidatov: Barage, Gnidovca, Vovka in Grozdeta, ki je tudi pokopan na šentrupertskem pokopališču. Za to slavlje se je zbralo veliko vernikov tudi od drugod, mašo pa je ob štirih drugih slovenskih škofih in 50 duhovnikih vodil ljubljanski nadškof dr. Franc Rode ... Pred kratkim pa je bilo pri Velseli gori obnovljenih 14 kapelic križevega pota, kapela Žalostne Matere Božje in trije baročni križi (Kalvarija). Obred blagoslova je zadnjo nedeljo v septembru ob dekanu Teološke fakultete dr. Alojziju S. Snoju vodil novomeški prošt msgr. Jože Lap, slovesnost pa je popestrila tudi godba sv. Ruperta. S slike je videti, da gre v tem primeru za čudovit okoljski spomenik, ki nas vse vabi, da se skozi preizkušnje življenja dvigamo h Gospodu življenja.

ITALIJA – RIM

VRHOVNI ZBOR HMP

V generalni hiši HMP v Rimu se je od 18. septembra do sredine novembra odvijal 21. vrhovni zbor Hčera Marije Pomočnice. Udeležilo se ga je 192 zastopnic ... Slovenijo sva zastopali inšpektorica s. Mira Peče in s. Mojca Šimenc. Vrhovni zbor je pravzaprav vrhunec in zaključek več kot enoletne priprave skupnosti in inšpektorij. Tema tokratne priprave je bila: *V prenovljeni zavezi – za dejavno »državljanstvo«*. *Prenovljena zaveza* naj bi pomenila novo in odločno hojo za Jezusom po evangeljskih sveti. Izraz *dejavno državljanstvo* pa je prispodoba, ki nam je odprla vrata v dvojno razmišljanje. Prvič: po krstu

smo državljani Božjega kraljestva. Jezusov govor na gori, še posebej *blagri*, so nekakšen razglas in hkrati temeljni zakon, ustava tega kraljestva. Ob Jezusovi besedi smo razmišljale in se pogovarjale, kako z osebnim življenjem in v skupnostih potrjujemo to »državljanstvo«. In drugič: smo tudi državljani tostranstva: sveta, domovine, kraja, skupnosti ... Kako sebe in druge vzgajamo za dejavno udeleženo? Bogate misli, ki so se porodile v pripravi, so nas vodile v nova vprašanja, predloge, odmeve in zaključke, ki jih bomo povzele v zaključnem dokumentu.

Ena od nalog vrhovnega zbora je bila tudi izvolitev novega vodstva. Na spominski dan Marije Pomočnice, 24. oktobra, smo za vrhovno predstojnico ponovno izvolile M. Antonijo Colombo. V naslednjih dneh smo izvolile še njeno namestnico ter 13 svetovalk, ki so iz raznih dežel; prvič v zgodovini Družbe iz vseh petih celin.

s. M.Š.

VIETNAM

ZLATI JUBILEJ SALEZIJANCEV – SADOVI NAŠEGA MISIJONARJA ANDREJA MAJCNA

3. oktober 1953 velja za začetek salezijanske navzočnosti v Vietnamu. In prav na ta dan sta prišla v Hanoi v Vietnamu dva misijonarja: Giacomo in naš Andrej Majcen. V spomin na ta dogodek so v Vietnamu v začetku oktobra slovesno obhajali 50 let delovanja salezijancev v Vietnamu. V knjigi *Andrej Majcen – vietnamski don Bosko* beremo: »Pošiljam vas, da začnete salezijansko delo in da dobite prve poklice za salezijance med Vietnamci!« S temi besedami je inšpektor Braga napotil Majcna v Vietnam. Za Majcna je bilo to kot oporoka. In zgodilo se je, da so se salezijanci

ukoreninili med vietnamskih ljudstvom ... V Hanoi sta prišla 3. oktobra. Zaradi zamude letala ju ni nihče čakal in s pomočjo policije sta iskala škofijo, kjer so po slovesnosti v cerkvi bili že sredi slavnostnega kosila. Navzoči so bili vsi škofje Vietnama, Laosa in Kambodže, civilne in vojaške oseb-

nosti. Najbolj se je prihoda salezijancev razveselil novi škof Seitz, ki je rekel, da sedaj prepušča otroke salezijancem. Sam ju je odpeljal v Chuk Lam, kjer je bilo 450 sirot. Pričakala jih je godba 80 godbenikov. Škof Seitz pravi, da je pet let neprenehoma molil, da bi prišli salezijanci... (str. 73s). »

VEZILO

VRHOVNEGA
PREDSTOJNIKA ZA
SALEZIJANSKO DRUŽINO
2003

*Vsaka družina
in
vsaka skupnost
naj postane
»hiša in šola
občestva!«*

Pascual Chavez

ARGENTINA – POLJSKA OBISKI VRHOVNEGA PREDSTOJNIKA

V drugi polovici septembra je vrhovni predstojnik salezijanske družbe g. Pascual Chavez obiskal Poljsko (kjer v štirih inšpektorijah deluje kar nad

1000 salezijancev). V začetku oktobra pa je obiskal Južno Ameriko – predvsem zato, da bi obiskal deželo salezijansek-gapomočnika bl. Artemija Zattija, ki ga je spomladi papež razglasil za blaženega, pa tudi deželo bl. Lavre Vicune, gojenke sester HMP. Obiskal je tudi rojstno deželo svojega pred-

hodnika 8. vrhovnega predstojnika J. E. Vecchija. Obisk Argentine je za Slovence še toliko bolj pomenljiv, ker tam živi veliko Slovencev, med njimi pa je kar nekaj slovenskih salezijancev – celo predstojnik salezijanske inšpektorije Buenos Aires je salezijanec slovenskega rodu g. Jože Repovž.

GROSUPLJE

LAIŠKA MISIJONARKA ODHAJA V BRAZILIJU

20. oktobra 2002 je bila v Grosupljem osrednja prireditev ob misijonski nedelji. Ljubljanski nadškof dr. Franc Rode je blagoslovil in podelil misijonski križ laiški misijonarki **Alenki Oblak**, ki za tri leta odhaja pomagat salezijanskemu misijonarju **g. Ernestu Saksidi**, ki je odšel v misijone leta 1935. Naj bo to spodbuda mladim, da sprejmejo Božji klic, če ga zaslišijo, vsem pa vabilo, da mladim in misijonarjem po svojih

močeh pomagamo. G. Saksida je za to slovesnost Alenki poslal naslednje pozdravno pismo: »Gospod me je poslal k ubogim otrokom, ki jih je v Braziliji na milijone. Brez vsake krivde, povsem nedolžni, trpijo zavrženost in bedo. Tem ubogim služim že več kot 50 let. V tem času sem vrnil v življenje več kot 20.000 družin. Sedaj prihaja

nov pomoč, kar me navdaja z velikim veseljem ... S teboj se bo slovenska navzočnost v misijonu povečala, tako da bomo lahko rekli, da smo kot v domovini ... Alenka, otroci te nestrpnost pričakujejo. Bodi srečna, da jih boš lahko osrečila. S tem pa tudi mene, starega misijonarja, ki se veselim tvojega prihoda.«

ITALIJA – RAVENNA

DON BOSKO V RAZVEDRILNEM PARKU

To mesto za razvedrilo ima odslej tudi svojega zavetnika – sv. Janeza Boska. Približno dva milijona obiskovalcev, predvsem otrok s starši in vzgojitelji, prihaja v ta park, da se naužijejo zdravega in primerne razvedrila. Tako so hoteli lastniki, tako je hotel tudi don Bosko. Letos poleti je bila sredi Mirabilandije zanimiva slovesnost: škof iz Ravenne je blagoslovil leseno cerkvico sv. Janeza Boska. To liki raznovrstni ponudbi se je tako pridružila tudi duhovna ponudba – v srcu parka je tako tudi prostor za molitev. Jezus

Kristus ne želi biti le sredi tovarn in mnogih delavcev, niti ne samo v bolnišnicah med tistimi, ki trpijo, ampak tudi v Mirabilandiji s tistimi, ki se igrajo! Zakaj so izbrali don Boska za zavetnika cerkvice in s tem vsega razvedrilnega parka?

Zato, ker je bil duhovnik, ki je uspel Kristusa prenesti na dvorišče. Pobudo za ta projekt je dal animator salezijanskega oratorija iz Ravenne (neki David), ki je sicer tudi zaposlen v tem parku. (prim. il Bollettino salesiano 10/02, str. 14s).

KRATKE NOVICE

IRAK. V mesecu juliju so salezijanci Srednjega vzhoda organizirali že četrto oratorijansko izkušnjo v Bagdadu. Svoje delo so organizirali v dveh predelih mesta, vanj je bilo vključenih kakih 1300 otrok, pri projektu pa je sodelovalo kakih 130 mladih animatorjev. Avgusta pa sta dva salezijanca podoben projekt izvedla v mestecu Mossoul, kjer se je zbiralo 400 otrok.

BRAZILIJA. Na področju Mato Grosso v Braziliji je bil 19. oktobra posvečen v duhovnika-salezijanca prvi Indijanec iz rodu Xavantes Aquilino Tsere'ubo'o Tsurui'a. Navzoči so bili tudi njegovi starši, ki jih je sam kot diakon krstil pred letom dni. Na dan nove maše 20. oktobra (na misijonsko nedeljo) je pripovedoval o svojem najbolj dramatičnem trenutku v življenju: kako so tekli pogovori z njegovim tastom (po rodbinskem pravu se morajo vsi Xavante poročiti – in tako so poročili tudi njega), da ga je razvezal zakonske vezi in je potem lahko sledil svojemu poklicu.

POLJSKA. Papež Janez Pavel II. je avgusta letos med obiskom svoje rodne dežele Poljske obiskal tudi župnijo svoje mladosti – salezijansko župnijo sv. Stanislava Kostke. V svojem nagovoru je omenil, kako pomembno vlogo je imelo na oblikovanje njegovega poklica prav salezijansko okolje.

Salezijanskega zavoda na RAKOVNIKU Zvezek 1942-1971

MAJ – AVGUST 1945

12. maj. Ker ni izgledalo, da bi se šola kmalu nadaljevala, je okrog 50 gojencev šlo domov. Popoldne je prišla komisija treh partizanov, ki je v imenu začasne uprave tiska za Slovenijo popisala inventar tiskarne, papir ter vzela ključe od tiskarne in "magacina."

13. maj. Nedelja. Okrog 10.30 je prišel oddelek vojakov in preiskovalna komisija ... Pregledala je vse prostore in iskala, če je kaj orožja ali kaj prepovedanega. Trajalo je do 15.30. Ker ni bilo nikjer nič, ni bilo posledic.

16. maj. Odpeljali so precej papirja iz tiskarne, vse barve in nekaj črk ter kovino. Gimnazijsko poslopje so zasedli vojaki IV. armije, ki so se pa kmalu izselili in pustili prostor gradbeni četi. Nekaj časa so bili v gimnaziji tudi zapor.

23. maj. Odpeljali so večji del klišarne in knjigovezniskega inventarja.

26. maj. Vrnili so se dijaki. Začela se je šola, ki je trajala do 28. junija.

27. maj. Praznik Marije Pomočnice, brez procesije.

14. junij. Odpeljali ostali papir, klišee, črke in knjigoveznico.

19. junija. Odpeljali so »Heidelberg« stroj.

24. junij. Mešani zbor poje ob devetih. Od osvoboditve dalje ga vodi g. Kos Avgust.

18. julij. Vrnili so se iz zapora v Šentvidu: klerik Jenko Janez in sobratje pomočniki: Kovačič Franc, Sušnik Franc in Toni Mihael. Vsi ti so bežali na Koroško, pa so jih potem Angleži poslali nazaj.

3. avgust. Razprava pred sodiščem proti zastopnikom tiskarne na Rakovniku. S sodbo sodišča slovenske narodne časti je bila zaplenjena tiskarna v celoti. Večji del inventarja je bil seveda že prej odpeljan. Kot zastopnika tiskarne sta bila obsojena g. inšpektor Ivan Špan na šest let prisilnega dela in odvzem državljanskih pravic (prvi del kazni je bil pozneje odpuščen po amnestiji) in g. dr. Jože Valjavec na isto kazen z isto pomilostitvijo. V odsotnosti je bil istega dne obsojen g. dr. Franc Knific kot lastnik Mladinske založbe. Mladinska založba je bila zaplenjena, g. Furlan je še ostal v njej kot uslužbenec.

21. avgust. V Beograd so odpeljali dva stavna stroja »Typograph« in en brzotiskalni stroj z vlagalnim aparatom sistema »Mailander«.

25. avgust. Iz zapora sta se vrnila g. katehet Jakob Avgustin in diakon Kuhar Franc, ki sta pred 9. majem bežala na Koroško. 30. maja so ju Angleži izročili jugoslovanskim oblastem. Do 10. junija sta bila v Teharjih pri Celju, nato pa v ljubljanskih zaporih do tega dne.

Kakšna sreča – Gospod me je poklical!

Moje srce je bilo polno veselja, saj sem čutila, da me je Bog izbral in vključil v zavezo ljubezni, ki jo je pred več kot sto leti sklenil z našima ustanoviteljema sv. Janezom Boskom in sv. Marijo D. Mamazzarello. Med daritvijo sv. maše, ki jo je vodil g. inšpektor Lojze

V nedeljo 4. avgusta je na blejskem otoku izrekla svoje prve redovne zaobljube Mateja Tomšič in tako postala članica družbe Hčera Marije Pomočnice. O svojem življenjskem dogodku sama pripoveduje.

skusila odgovoriti na ta življenjski izziv, ki ga je On postavil predme. Zaupala sem, da bo vodil in blagoslavljal moje življenje in življenje vseh tistih, h katerim me pošilja. Odgovorila sem mu z besedami sv. Petra: »Na tvojo besedo bom vrgl mreže!«

Don Bosko nam je zagotovil, da bo Marija Pomočnica vzela pod svoj plašč vsakega, ki bo prestopil prag salezijanske hiše. Verjamem, da je tako storila tudi z

katerega vas kliče. Zaupajte, da na tej poti niste sami. Spremlja vas Božja milost, priprošnja Marije Pomočnice, naših svetnikov in vztrajna molitev številnih redovnic in redovnikov ter vse Cerkve, ki računa na vas.«

Veliko je ljudi, katerim bi se rada zahvalila, da so me pod-

***Mladi, ne zamudite priložnosti!
Prisluhnite in zaupajte Božji besedi
in odrinite na globoko***

Dobravec, sem izročila svoje življenje v Gospodove roke ter pred zbranim občestvom izpovedala zaobljubo čistosti, uboštva in pokorščine. Inšpektorica s. Mira Peče me je v imenu vrhovne matere in vseh sester pristrčno sprejela v Družbo HMP, mi izročila redovna pravila ter križ, znak posvetitve in pripadnosti Družbi.

Kakor mnogo mladih po vsem svetu sem tudi jaz pred nekaj leti začutila Jezusovo povabilo: »Odrini na globoko in vrzi mreže na lov!« Nemogoče sem ji je zato zdelo, da ne bi vsaj po-

menoj, saj sem ves čas čutila njeno pomoč, spodbudo in materinsko bližino. Ponosna sem, da sem njena hčerka in se lahko navdihujem ob njenem zgledu.

Na dan svojih zaobljub sem se še na poseben način vračala k številnim mladim, ki v srcu nosijo željo, da bi Gospodu sledili bolj od blizu in z Njim sklenili novo prijateljstvo. Vsem, ki berete te vrstice, vzklikam: »Mladi, ne zamudite te priložnosti! Prisluhnite in zaupajte Božji besedi in odrinite na globoko. On vas bo vodil v življenje in vam bo pokazal poklic, v

POSVEČENO ŽIVLJENJE, DAR CERKVE

pirali na tej poti. Na poseben način pa se zahvaljujem svoji družini, ki je velikodušno sprejela mojo izbiro, vsem sestram, ki so me spremljale in mi pomagale v začetnem obdobju redovnega oblikovanja ter mi pripravile čudovit praznik, g. inšpektorju Lojzetu Dobravcu, vsem, ki so se 4. avgusta zbrali na blejskem otoku in popestrili ta dan s svojo navzočnostjo, z lepim petjem in veseljem ter vsem, ki molite in darujete za nove duhovne poklice. Bog vam poverni!

s. Mateja Tomšič HMP

MOLITVENI NAMENI

◆ NOVEMBER

Gospod, daj rajnim večni pokoj in večna luč naj jim sveti

V novembru molimo za pokojne duhovnike, redovnike, redovnice, za pokojne starše in za vse pokojne molivce za duhovne poklice.

◆ DECEMBER

Bog je Marijo Brezmadežno izbral, da je postala Mati Božjega Sina.

Prosimo za mladino, zakonce in za člane posvečenega življenja, da bi živeli čisto in tudi na ta način ohranjali poklicno zvestobo.

◆ JANUAR

Posvečeno - redovniško življenje je božji dar Cerkvi

Prosimo Svetega Duha za razsvetljenje, da bi verni in neverni zaslutili posvečeno življenje kot božji dar Cerkvi in vsemu svetu.

Spoštovani molivci in molivke za duhovne poklice!

Ko sem šel skozi mesto po opravkih, sta šla pred menoj fant in dekle z roko v roki. Nasproti pride redovnica. Parček se obrne, nasmehmeta se drug drugemu ... Čez nekaj trenutkov pa se pred nami znajde še redovnik v kuti. Znova se obrneta, pomilovalnemu nasmehu je sledila še pripomba: "Ti, kaj če bi ti šel k menihom, jaz pa k nunam?" Tej pripombi je sledil smeh ...

Na vsakem koraku čutimo, kako današnji človek težko dojema smisel redovniškega življenja. Že v prejšnji številki SV sem se dotaknil vprašanja, ki ga je zastavil veren fant Franci in sicer, ali je redovniški poklic poklic preteklosti. Kot odgovor sem navedel nekaj misli iz Posinodalne apostolske spodbude POSVEČENO ŽIVLJENJE, ki jo je napisal papež Janez Pavel II. kot odmev škofovske sinode, ki je obravnavala zadevo posvečenega življenja. Danes dodajam še nekaj misli iz istega vira.

Papež Janez Pavel II. je zapisal: "Vsesplošna prisotnost posvečenega življenja in evangelijski značaj njegovega pričevanja z vso jasnostjo kažeta, da ne gre za *osamljeno in obrobno resničnost*, ampak za stvar, ki zadeva vso Cerkev. Škofje so to na sinodi večkrat potrdili: "*Za našo stvar gre.*" Dejansko **stoji posvečeno življenje v srcu Cerkve** kot odločilna prvina njenega poslanstva, saj izraža najbolj notranjo naravo krščanske poklicanosti ... Na sinodi je bila večkrat izražena trditev, da posvečeno življenje ni pomagalo Cerkvi in jo podpiralo le v preteklosti, ampak da je **dragocen in potreben dar tudi v sedanjosti in prihodnosti Božjega ljudstva**, ker sodi v najglobljo notranjost njenega življenja, njene svetosti in njenega poslanstva" (št. 4).

"Kako naj bi se s hvaležnostjo do Duha ne spominjali *obilja oblik posvečenega življenja, ki jih je v zgodovini prav on obudil* in so še danes navzoče v telesu Cerkve? Kažejo se kot rastlina z mnogimi vejami, ki se izteza s svojimi koreninami v evangelij in rodi obilen sad v vsakem času Cerkve. Kakšno izredno bogastvo! Jaz sam sem ob koncu sinode, pravi papež, začutil potrebo, da se poudari to stalno prvino v zgodovini Cerkve, namreč dejstvo, da je pred nami cela vrsta ustanoviteljev in ustanoviteljic, svetnikov in svetnic, ki so se odločili za Kristusa z evangelijsko korenitostjo v bratskem služenju, zlasti ubogim in zapuščenim. Prav v takšnem služenju se še posebej jasno pokaže, kako posvečeno življenje razodeva *enovitost zapovedi ljubezni*, ko sta neločljivo povezani ljubezen do Boga in ljubezen do bližnjega" (št. 5).

Dragi molivci in molivke! Prosimo Svetega Duha za razsvetljenje, da bi verni in neverni zaslutili redovniško – posvečeno življenje kot dar, ki ga Bog podarja Cerkvi in vsemu svetu tudi za tretje tisočletje.

Ivan Turk, sdb

Ul. br. in enotnosti 1, 9241 Veržej, tel. 02/588-90-60 ali 031/358-018

voditi k Bogu

In salezijanski vzgoji dajemo prvenstveni poudarek verski razsežnosti. Saj smo prepričani, da je najgloblji vir osebne rasti. V času sekularizacije in liberalizma pa ta usmerjenost ni lahka.

MLADE ODPIRATI BOGU

To načelo vsebuje tudi namig na metodo: v procesu vzgoje je potrebno spodbuditi in utrditi človekovo duhovno moč, njegovo moralno zavest, njegovo odpiranje Bogu, misel na večno usodo. Don Boskova pedagogika je pedagogika duše, nadnaravnega. Šele ko pridemo do te točke, lahko začnemo pravo vzgojno delo. Vse drugo je priprava.

Don Bosko to jasno zatrjuje v življenjepis o Mihi Magoneju. Ta pride iz ulice v oratorij. Je zadovoljen in dober fant: je preprost in odkrit, se igra, uči, spoznava prijatelje. Še nekaj mu manjka: razumevanje življenja milosti, odnosa z Bogom in dojemanje tega. Versko je nepoučen in raztresen. Kar naenkrat plane v jok, ko se primer-

ja s prijatelji in opazi, da mu to manjka. Takrat se don Bosko pogovori z njim. Začne vzgojno pot, ki je opisana v življenjepis: vse se zares začne prav ob zavedanju in sprejetju lastne versko-kršćanske razsežnosti.

Gre za zavestno izbiro, za pravo askezo tistih, ki jih presune pastoralna ljubezen: »coetera tolle«, »drugo vzemi«. Potrebno se je odpovedati mnogim stvarim za rešitev najpomembnejšega; drugim lahko prepustimo raznorazne dejavnosti ali pa jih opustimo, samo da imamo čas in smo na voljo za odpiranje mladih Bogu. In to ne samo v osebni življenju, temveč tudi v apostolskih programih in delih.

Peter Stella pravi: »Kdor preuči don Boskovo življenje, sledi njegovim miselnim shemam in razišče sledi njegovih misli, najde vzorec: rešenje v katoliški cerkvi, edini, ki ima pot rešenja. Zapuščena in revna mladina je zanj izziv, ki v njem prebujajo vzgojno prizadevanje: da bi te mlade vključil v svet in v Cerkev, z metodo nežnosti in ljubezni, vse pa v veliki želji, da bi bili mladi srečni tudi v večnosti!« (Stella P. Don Bosko v zgodovini katoliške religioznosti, zv. II, PAS Verlag, str. 13).

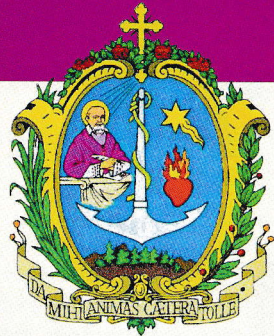
IZRAZI PASTORALNE LJUBEZNI

Pastoralna ljubezen ima svoje izvirne načine izražanja, tako kot jih ima bratska ljubezen ali tista, ki se izkazuje v služenju bolnikom. Lahko se kaže v spontanosti in preprostih gestah. Skupno izkustvo pa je, da se je potrebno dolgo truditi v potrpežljivem vsakdanjem delovanju, da zrastejo osebe in animiramo skupino.

Bolj kot bežen dobrotljiv odnos ali kakšna bežna gesta naklonjenosti je pastoralna ljubezen praktična: nenehna oblika sposobnega delovanja v nekem prostoru, podobna politični, socialni, medicinski praksi. Gre za premišljeno, usposobljeno in prilagojeno delovanje. To od nas zahteva nekaj drž in nekaj stalnih sposobnosti. In to je tisto, kar konec koncev oblikuje duhovno podobno človeka.

● Pastoralna ljubezen od nas najprej zahteva **pastoralno »srce«**: voljo, zagon, željo po delu, iskanje zadovoljstva v pastoralnih pobudah, biti na voljo, darovati se z užitkom, deliti si skrbi, čutiti naklonjenost do najbolj potrebnih, lahko tudi premagovanje težav, neopuščanje dela z mladimi, soočanje s tveganji in težavami, kot da so nekaj malega. Nasprotje tega je brezbriznost, pastoralna lenoba, sprejemanje pastoralnih nalog in trenutkov kot neko muko ali dolžnost, ki jo je treba čimprej opraviti.

● V pastoralni ljubezni si je treba prizadevati za to, da bi imeli pravi **pastoralni čut**. Pastoralni čut je kot čut za umetnost ali posel. Je čut, način hitrega reagiranja v neki situaciji. Ob obisku naših šol ali oratorijev se takoj opazi, če ima skupnost »čut« za pastoralo – v svojih dejavnostih in v svojih odnosih. V nekaterih pa se, žal, prvenstveno poudarja čut za gospodarjenje, organizacijo ali disciplino. Čut za pastoralo sestavljajo:

ocenjevanje stvari z zornega kota duhovnega razvoja mladih, rešenja ljudi; dobra orientacija ob branju dogodkov, v osvajanju kriterijev in trdnih referenčnih točk za zamisel in postavitev dejavnosti, tako da osebe rastejo v človečnosti in se lahko zavejo prisotnosti Boga Očeta v njihovem življenju.

● Nadalje se moramo v pastoralni ljubezni potrditi tudi za **pastoralno usposobljenost**: pastoralna ljubezen namreč zahteva posebno strokovno pripravo, zato se učimo in izpopolnjujemo v motiviranju, poučevanju, svetovanju, usmerjanju, posvečevanju, animiranju. Postajamo sposobni razumeti nek kontekst, izdelati načrt, ki odgovarja potrebam le-tega in ga udejanjiti, zavedajoč se tudi nevidnih in nedoumljivih prvin, ki so vedno prisotne v pastoralnem delu.

● Potrditi pa se moramo tudi za **pastoralno ustvarjalnost**; to je miselni in praktični odnos, ki pomaga najti izvirne rešitve ob problemih in v novih situacijah. Don Bosko je zasnoval načrt za mlade s ceste, medtem ko so po župnijah nadaljevali z »rednim« veroukom. Če bi don Bosko sprejel povabilo in se vključil v eno od župnij, bi mogoče postal svet župnik, ne bi pa postal tisti originalni svetnik, ki ga poznamo. Ustvaril je nove načine in prostore pastoralnih dejavnosti, ti pa so oblikovali njegov pastoralni stil, njegovo duhovno podobo. Medtem ko so vsi nadaljevali s tradicionalnim veroukom (zelo potrebna in zaslužna stvar), se je don Bosko usmeril na drugo področje. Takoj, ko je opazil, da fantje niso pripravljeni za delo, ne zavarovani pri njem, si je omislil »majhno in priročno« rešitev, ki je kasneje rasla: delovne pogodbe, delavnice, poklicne šole ... pa tudi domove, izobrazbo. To je pastoralna ustvarjalnost: na nove potrebe odgovoriti z novimi rešitvami, pa četudi imajo značaj skromnih začetkov.

Spiritualita salesiana, Roma 2000, str. 46s

Tukaj sem!

Rakovnik, Mužlja v Vojvodini, Gornji Logatec ... Trije mladi salezijanci so naredili korak naprej na svoji poklicni poti: Boštjan Jamnik iz Šentjanža je 8. septembra na Rakovniku izpovedal večne zaobljube v salezijanski družbi. Zoltan Varga in Drago Senčur pa sta v svojih rojstnih župnijah po rokah pastirjev Cerkve prejela prvi sveti red – red diakonata (prvi 22. septembra, drugi 5. oktobra). Tako se v tem letu pripravljata na duhovniško posvečenje.

Boštjan Jamnik

ŽELIM TVEGATI – ZA BOGA IN MLADE

»Številne molitve, neporočenost, podrejenost avtoriteti, življenje zunaj sveta, uboštvo ...« so besede, na katere ob besedi redovnik/duhovnik pomisli današnji materialistični človek. Življenje in veselje v skupnosti, povezanost v molitvi, medsebojno služenje in prijateljstvo,

delo z ljudmi in za ljudi, duhovna rast in moč, ki izvira iz Boga, pa sta mu tuja. Bog je namreč tisti, ki človeka kliče, vabi, priganja in hkrati obdaruje z darom redovništva. Le odgovoriti Mu je treba. Na to Gospodovo povabilo, ki sem ga blede čutil že kot ministrant v svoji domači župniji, nato pa vedno bolj jasno v gimnaziji, sem zmozel 8. septembra dokončno odgovoriti in reči Bogu DA. Da, želim hoditi za Teboj, Gospod, želim tvegati. Da, zaradi Tebe želim postaviti življenje na kocko in se v salezijanski družbi popolnoma posvetiti mladini.

In ti, prijatelj/ica!? Si tudi ti pripravljen/a stopiti na Gospodovo pot? Ali tudi Tebe »razjeda« Božji »črv«, ki te vabi, da greš tesneje za Jezusom?

Kdove!? Morda tudi tebe Bog vabi, da mu z veseljem in vdanim srcem odgovoriš: »Tukaj sem, pošljí mene«.

Drago Senčur

SLUŽITI BLIŽNJEMU

»Zvest je Bog, ki vas je poklical«, zagotavlja Pavel kristjanom v Korintu. Celotna odrešenijska zgodovina je dokaz Božje zvestobe. Zvestoba Boga pa se kaže tudi v tem, da vedno znova kliče ljudi, ki v Cerkvi opravljajo različne službe in skrbijo da Jezusovo

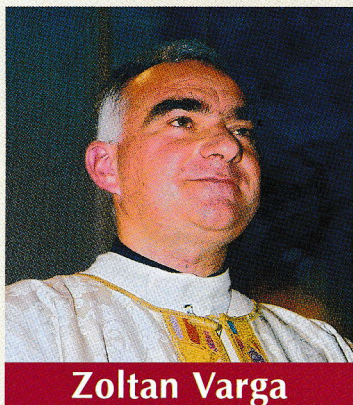
veselo oznanilo še vedno odmeva in se širi med ljudmi. To so škofje, duhovniki, pa tudi diakoni.

Diakonska služba se izraža predvsem v služenju. To njeno bistvo si privzame že v samem začetku. Kot poročajo Apostolska dela, apostoli ob svojem napornem delu oznanjevanja niso zmogli skrbeti še za uboge, za vdove, ki so v tistem času ostale brez slehernega vira za preživetje ... Ob tem viru se diakonska služba, ki kasneje postane prva stopnja duhovništva, navdihuje še danes. Služiti bližnjemu, se mu zastonj razdajati, mu pomagati, mu stati ob strani, ko me potrebuje; to so vrednote, ki jih v današnjem času še posebej primanjkuje.

Več ljudi me je v zadnjih tednih vprašalo: »Kaj pa je sedaj drugače, odkar si diakon? Ali imaš sedaj več dela ...« Morda se komu zdi, da res ni kaj dosti drugače kot prej. Sam pa čutim in sem prepričan, da je z milostmi, ki sem jih prejel z diakonskim posvečenjem in s svojim trdom, moje življenje lahko drugačno. Diakonska služba mi daje številne možnosti, po katerih se lahko bližam Bogu in ljudem. Kot diakon sem ob

oltarju bliže Jezusu, z oznanjevanjem Božje besede in z delitvijo zakramentov pa sem bliže ljudem.

Božja zvestoba, ki se nikoli ne izneveri, pa me »priganja«, da tudi sam ostanem zvest svojemu poslanstvu in čim bolj izkoristim možnosti, ki mi jih Bog ponuja.

Zoltan Varga

OPOLDANSKI KLIC

V rojstnem kraju, v Mužlji (Vojvodina), v cerkvi Marijinega imena, sem bil krščen, sprejel prvo obhajilo, dar potrditve Svetega Duha, in četrto stoletja ministriral! Prav tukaj sem bil 22. septembra po rokah krajevnega škofa msgr. Huzsvár Laszla tudi posvečen v diakona.

Našo župnijo vodijo salezijanci, ki so člani slovenske salezijanske inšpektorije Cirila in Metoda s sedežem v Ljubljani. Po dolgem času in po že kar dolgi prehojeni življenjski poti sem v 36. letu življenja tudi jaz postal salezijanec. Hvala Bogu, da me ni nehal klicati, da je bil potrpežljiv z mano in me ni nehal vabiti za delavca na svojo njivo, potrebno žetve. Tudi za tiste je dovolj dela, ki pridejo delat opoldne, tudi nje Gospod z veseljem sprejema. To sem izkusil sam na svoji koži.

Ta dan je bil zame velik Božji blagoslov. V sebi sem čutil veliko radosti, veselja in hvaležnosti. Hvala Bogu, ki me je poklical, Mariji za njeno varstvo, mojim sobratom salezijancem, da so me sprejeli v svojo družino in vsem vam, ki me podpirate s svojimi molitvami. Pri maši sem se zahvalil vsem, tudi tistim, ki so bili v duhu z nami, povezani v molitvi, ki nas kristjane združuje. Molitev ne pozna meje in daljav, enako velja za prijateljstvo. Jezusove besede: »Če kdo hoče meni služiti, naj hodi za menoj,

in kjer sem jaz, tam bo tudi moj služabnik« (Jn 12,26a) imejmo zmeraj pred očmi in ravnajmo se po njih, saj so vir našega upanja.

Molitev ob sliki

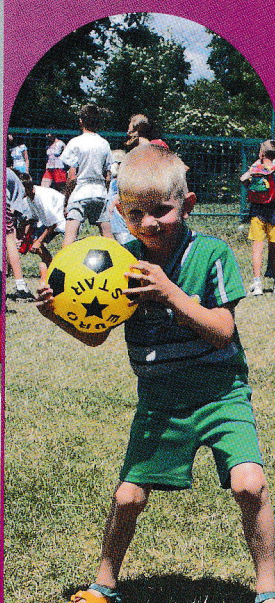
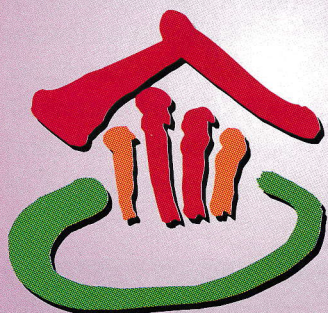
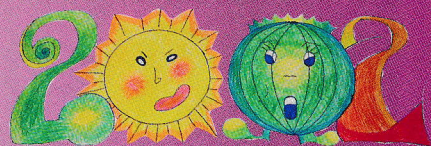
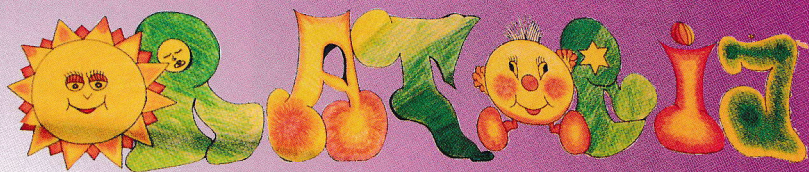
Ustavi se ob sliki,
premišljuj,
kaj ti govori!
In potem ob sliki zapiši
molitev ali
pesem ali
razmišljanje
in jo do 15. decembra
pošlji na naslov
Salezijanskega vestnika
(glej na str. 2).

VABILO

Z novim letom bomo začeli to novo rubriko *Molitev ob sliki* ... V vsaki številki bomo objavili novo sliko kot spodbudo za razmišljanje, ob sliki iz prejšnje številke pa vaša razmišljanja, molitve oz. pesmi. *Vabljeni k sodelovanju, da bo Vestnik še bolj naš!*

ZAIGRAJ, ZAPOJ – GOSPOD NAJ BO S TEBOJ!

KJE JE BIL ORATORIJ '02

LJUBLJANSKA ŠKOFIJA

Begunje na Gor., Bled, Bohinjska Bela, Bohinjska Bistrica, Boštanj, Bučka, Cerklje na Gor., Cerknica, Čemšenik, Dob, Dol pri Ljubljani, Dolenja vas, Dolško, Domžale, Gabrovka, Goroje, Grosuplje, Ig, Ivančna Gorica, Jarše, Kisovec, Komenda, Koroška Bela, Kovor, Kranjcenter, Kranj-Zlato Polje, Kranjska Gora, Lesce, Litija, LJ-Črnuče, LJ-Kodeljevo, LJ-Rakovnik, LJ-Rudnik, LJ-Sv. Jakob, LJ-Šentvid, LJ-Trnovo, Logatec, Loški Potok, Mengeš, Mima Peč, Moravče, Novo mesto, Polhov Gradec, Polšnik, Prečna, Preserje, Preska, Radovljica, Rakek, Reteče, Ribnica, Rob, Sodražica, Stična, Šenčur, Šentjanž, Šentjernej, Šentjost, Šentrupert, Škocjan pri NM, Škofja Loka, Škofljica, Šmarje Sap*, Šmartno pri Litiji, Šmartno v Tuhinju, St. Jurij, Štanga, Trebnje, Trstenik, Tržič-Bistrica, Velesovo, Velike Lašče, Veliki Gaber, Višnja Gora, Vodice, Vrhnik, Zagradec, Žalna, Železniki, Želimlje.

MARIBORSKA ŠKOFIJA

Beltinci, Bočna, Bogojina, Celje, Gornja Radgona, Griže - Ankaran, Griže - Liboje, Kapele pri Brežicah, Lendava, Luče ob Savinji, MB - Sv. Janez Bosko, Mozirje, Mozirje - Lepa Njiva, Murska Sobota, Odranci, Pečarovci, Polzela, Ptuj, Rogaška Slatina, Sevnica, Slovenska Bistrica, Sv. Primož, Šmartno ob Dreti, Šmihel nad Mozirjem, Šoštanj, Turnišče, Veržej,

KOPRSKA ŠKOFIJA

Ajdovščina, Izola, Pivka, Sežana (Povir), Šempeter pri Gorici, Škofije, Tolmin.

ZUNAJ SLOVENIJE

Kikinda (ZRJ), Mužlja (ZRJ), Općine pri Trstu (I), Podgorica (CG), Selenča (ZRJ).

UJEMI BLESK DAROVNINE

PROGRAM ORATOR

V večini oratorijev je bil v glavnem takšen (dnevni) program: najprej zbiranje animatorjev, prihod otrok, dvigovanje oratorijske zastave, molitev, zaigrana zgodba, kateheza, delavnice, molitev Angel Gospodov, kosilo, popoldanske igre, spust zastave in slovo. Mnogi oratoriji so en dan namenili izletu ali pa celodnevni spredu in programu v naravi. Ob koncu oratorija so večinoma pripravili priložnostno razstavo in poseben program (večkrat povezan tudi s sv. mašo) oz. piknik, na katerega so bili povabljeni tudi starši in drugi. Za izvedbo oratorija so morali povsod poiskati denar ter materialna sredstva.

Letos je oratorij potekal v približno 120 župnijah, zajel je kakih 12000 otrok, izvajalo ga je blizu 2500 mladih animatorjev. V nekaterih župnijah je trajal 2–3 dni, v večini župnij en teden, v nekaterih pa tudi tri tedne. Ponekod se je oratorija udeleževalo od 25 do 30 otrok, drugod pa 10 – krat več – do 250 otrok. Skupine animatorjev so štejele od 7 – pa vse do 70 članov. Na Rakovniku in v Veržeju je bilo organizirano srečanje za animatorje spomladi (kot priprava) in septembra (kot posprava) oratorija. Udeležila se je ga je približno polovica župnij. Spomladi je bilo 20 izobraževalnih srečanj za oratorijske animatorje, ki jih je v sodelovanju s salezijansko mladinsko pastoralo pripravljaval in izvajal Mladinski ceh. Večina župnij je uporabljala gradivo letošnjega leta – Ujemi blesk davnine (o egiptovskem Jožefu), nekaj župnij pa teme iz preteklih let.

GRIŽE – LIBOJE.

V izvajanje programa oratorija se vključuje lepo število dijakov in študentov, ki si pridobivajo potrebnih izkušenj pri delu z ljudmi in v poklicu.

BOHINJSKA BISTRICA.

Oratorijanci (birmanci) smo se vključili v razne karitativne dejavnosti: obisk bolnika, pranje župnijskega avta, luščenje orehov, čiščenje cerkve.

DOMŽALE.

Ob spoznavanju raznih ljudstev sveta smo poglobljali nekatere vrednote. Grki so nas učili zdrave tekmovalnosti, Arabci zaupanja in vere, Romi strpnosti, Rimljani ponosa, Vikingi prijateljstva...

GABROVKA.

Končno smo imeli oratorij. V četrtek smo poromali k Mariji na Zaplaz, kjer smo imeli mašo, pri pripravi katere so sodelovali tudi otroci. Šest sončnih dni je minilo kot en sam dan!

GORNJA RADGONA.

Z vlakom radgonskih gorc smo se popeljali na bližnje vinorodne griče. Oratorij smo zaključili z rubinom dneva: "Jaz sem z vami vse dni do konca sveta."

ORATORIJSKI ČASOPIS

»Oratorijski novinarji« so v času delavnic in tudi zunaj programa oratorija vneto pripravljali oratorijski časopis, ki so ga poimenovali z raznimi imeni: Papiga (Odranci), Oratorijanec

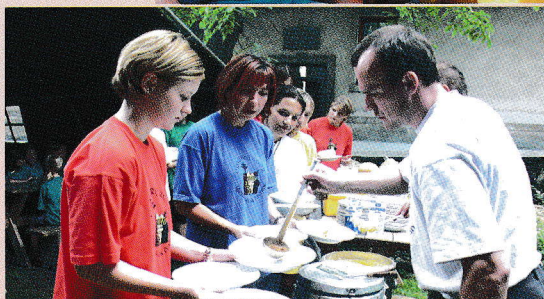
(Šoštanj), Egiptčanski cajtnig (Vrhnika), Oratorijski cajtnig (Šentrupert), Oratorijček (Prečna), Oratoriko (Kranj), Oratorijanček (Murska Sobota), mnogi drugi pa preprosto Oratorij 2002 oz. Ujemi blesk davnine.

DOM, KI SPREJEMA

KOVOR.

Vsakodnevno druženje smo zaključili z igrami in sladkimi presenečenji, z izjemo petka, ko smo poromali peš na Brezje k Mariji Pomagaj ... Tudi počitnice so čas za Boga.

KOMENDA.

Z lepo mašo smo se Bogu zahvalili za vse, kar smo animatorji dali otrokom, in kar so oni dali nam. Za nove prijatelje, za čudovite izkušnje, za celo goro smeha, za Njegovo prisotnost in varstvo.

KRANJ CENTER.

Med najpopularnejšimi delavnicami je bila delavnica POPSTARS. Najbolj zagrizeni Kranjčani so se zbrali v delavnici »Kranj«. Spoznavali so mesto in njegove zgradbe, zraven pa jih še risali.

VTISI ANIMATORJEV

- Oratorij – prijetno druženje otrok, ko stopijo na mesto televizije igre in prijatelji. Čas povezovanja in skupnega snovanja in sanjarjenja animatorjev. (*Drago, Beltinci*)
- Vesel sem bil, kadar so otroci lepo zapeli in ko so mi pokazali svoje izdelke, ki so se zdeli kot največje umetnine. (*Marko, Radovljica*)
- Na vsem svetu ni toliko dreves, iz katerih bi lahko naredili papir, da bi napisala svoje občutke. A vendar je preprosto: Gospodova ljubezen je vsemo-gočna, neskončna in čudovita! (*Lucija, Ribnica*)
- Ne morem vedeti, kako je biti starš. Morda je biti animator temu čisto »mičkeno« podobno. Le da si kot animator odgovoren za šestdeset otrok, kot starš pa za svoje tri, štiri, pet, šest ... Če si animator, jih gledaš in prenašaš le do treh (potem le še misliš nanje), če pa si mama ali oče, delaš to cel dan, pa še celo noč. (*Veronika, Ptuj*)
- Kot vsako leto se je dan začel z molitvijo in zgodbo. Ko smo bili že vsi zbrani v dvorani, je bila popolna, presenetljiva tišina. Pesmi so otroci zapeli s takim navdušenjem, da se je videlo, kako zelo so pričakovali oratorij ... (*Mirjam, Lj. Rakovnik, Začetek dnevnika o tritedenskem oratoriju*)
- Ob koncu dneva iz obrazov animatorjev razberem utrujenost, toda ne tisto negativno, ampak pozitivno. Res smo se imeli fino, ni mi žal, da sem tukaj. Seveda pa komaj čakamo naslednji dan, da nas otroci spet tako pozitivno »izmučijo«. (*Aleš T., Kranj*)
- Animatorji smo se zbirali ob petkih zvečer in se skupaj dogovarjali, kako bo potekal oratorij. Rad bi se zahvalil otrokom, ki so prišli na oratorij in so nam s tem dali potrditev za to, kar smo pripravili. (*Zdravko B., Vrhnika*)

LENDAVA.

Vsak, ki je prišel blizu, je lahko hitro doumel bistvo in najgloblji pomen oratorija: otroke ne prepustiti samim sebi, ampak jih z obliko druženja naučiti prvin medsebojnega spoštovanja in zaupanja.

LJ. KODELJEVO.

Animatorji smo se kar naprej sestajali, skrivnostno načrtovali, v župnišče nosili vreče materiala ... skratka bili zelo delavni.

ŽUPNIJA,

KI EVANGELIZIRA

VTISI DUHOVNIKOV, REDOVNIC

- Animatorji so v svoje delavnice »posrkali« vseh 55 otrok. Zadovoljni so bili otroci in animatorji. Resnično so se potrudili! (*kaplan Janez, Ig*)
- Na oratorij se pripravljamo dalj časa. Razmišljamo, kako naj bi potekal, kakšne naj bi bile delavnice, da bodo otroci zadovoljni, in kaj želimo, da otroci in mladi od tega ponesejo s seboj v življenje. (*s. Marija K. Odranci*)
- Hvala vsem animatorjem, da smo se imeli zares lepo, da smo ob otrocih rasli tudi mi in se sem ter tja spomnili svojega otroštva. Hvala otrokom za ves prisrčen smeh. Hvala vam, starši, da ste nam zaupali svoje otroke in nas spodbujali ... (*novomašnik David, Železniki*)
- Oratorij je zelo lepa oblika druženja mladih, kjer otroci v prijetnem ozračju preživijo počitniške dni in doživljajo krščanske vrednote. Otrokom smo hoteli podariti teden lepih dni. (*župnik Blaž G., Vrhnika*)
- Na vsak oratorij se je treba vedno znova pripravljati: drugi ljudje, drugi kraji, običaji, navede ... Sam za uspeh letošnjega oratorija molim že vse leto: za animatorje in pomočnike. (*kaplan Janko B., Šoštanj*)

LJ. RUDNIK.

Ob zaključku oratorija mi je Katarina izročila lično oblikovan mošnjček z 'biseri' in izrazila željo, da se drugo leto spet srečamo ...

LOGATEC.

V sredo smo imeli pohod. Tilen je praznoval rojstni dan, zato je dvignil zastavo. Odšli proti Sekerici ... prispeli do župnikovega čebelnjaka, kjer smo imeli sv. mašo v gozdu. Bilo je enkratno doživetje za vse.

MB – SV. JANEZ BOSKO.

Obiskali smo Logarsko dolino. Na naravoslovni poti smo opazovali naravo in življenje tamkajšnjih ljudi, v multimedijki dvorani so nam bile predstavljene lepote Solčavskega in kot krona vsega še ogled slapa.

MENGES.

V sredo smo v zvoniku videli, kako se pritkava ... Po delavnicah smo zmolili Angel Gospodov in pomalicali ... Najbolj bodo otrokom ostale v spominu vodne igre, kjer so nam pomagali tudi gasilci.

MURSKA SOBOTA.

Ves dan smo se igrali, prepevali, molili, skratka, poskrbeli za nepozabni teden počitnic. Otroci so bili zelo zadovoljni. To je tudi plačilo za letošnji trud, obenem pa spodbuda za naprej.

ŠOLA,

KI UVAJA V ŽIVLJENJE

VTISI OTROK

- Pri katehezi veliko izvedemo o dobroti, zavezi, o besedi »oprosti«, prijateljstvu. V skupini imamo plakat, na katerega s slikicami označujemo dobra dela. (*Ernest, Prečna*)
- Redno smo o dogajanju v oratoriju poročali na internetne strani, na radio Ognjišče, na radio Mur-ski val in na uredništvo Katoliške cerkve na Slo-venskem. (*»novinarji«, G. Radgona*)
- Oratorij je prijateljsko druženje mladih. Na ora-toriju začnemo delo z molitvijo, nato delamo pla-kate, pozneje pa gremo v delavnice. Na zaključku zapojemo našo himno. (*Ana A., Šentrupert*)
- Najbolj všeč mi je bila novinarska delavnica. Ho-dili smo po mestu in spraševali ljudi, če so vpisali otro-ka na oratorij, kaj pomeni beseda oratorij. Večina ljudi ni vedela nič o tem. Nekdo je celo rekel, da so na oratoriju živali. (*Anže N., in Matej J., Kranj*)
- V zahvalo staršem sem izdelala čestitko, na ka-tero sem narisala ptička, ki srka sok iz cveta, na drugo stran pa več cvetov. Želim si, da bi bili drug drugemu en sam cvet. (*Katarina, Lj. Rudnik*)

PEČAROVCI.

Oratoriju bi lahko rekli kar »ekumenski« oratorij, saj so bili med udeleženci tudi evangeličanski otroci.

PODGORICA – ČRNA

GORA. Oratorij v tej obliki imamo vedno dvakrat na leto: prvič pred praznikom sv. J. Boska, drugič v juniju. Na oratoriju poleti je bila okrog polovica pravoslav-nih otrok, kakšen musliman, ostali katoliki.

RIBNICA in DOLENJA VAS.

Bilo je fenomenalno odlično! Najbolj so uživali v popoldanskih igrah! V nedeljo so Čuki peli med mašo in po maši še eno uro.

SEŽANA – POVIR.

Uživali smo v veselih igrah, delavnicah in pesmih, ne da bi pri tem pozabili na Boga. Tako so otroci tudi pri nas začutili Njegovo navzočnost na način, ki je njim bližji.

ŠENTRUPERT.

Ko je bilo prevroče, nam je Bog poslal prijeten dež in ohladitev, na pohodu nam je g. župnik preskrbel okusne hrenovke, na bazenu pa je spet sijalo sonce z vso močjo.

ORATORIŠČE

ZA PRIJATELJSKE STIKE
IN ZA ŽIVLJENJE V VESELJU

VTISI OTROK

- Najbolj mi je bila vseč igra o piramidah. Všeč mi je bila modelarska delavnica, saj smo izdelovali zanimive in tudi uporabne stvari. *(Gašper, Radovljica)*
- Letos si bom od oratorija najbolj zapomnil, kako smo pred župnijsko cerkvijo s kredo risali mavrico velikanko... *(otrok iz Tolmina)*
- Na oratoriju sta mi bili najbolj všeč športni delavnici "hokej" in "košarka", pa seveda »polivanje« pri vodnih igrah in zanimive velike igre. *(Matjaž, Železniki)*
- Skoraj vsi oratorijanci smo se s tremi avtobusi odpravili na izlet v Slomškove kraje, v Maribor in Vuzenico... *(Minka, Murska Sobota)*
- Najbolj mi je bil všeč izlet. Bili smo v Rakovem Škocjanu, v Cerknici smo se vozili z lojtnikom. Vozile so nas štiri kobile. *(Tadeja H., Kranj)*
- Oratorij je poletna dejavnost, na kateri so dobrodošli vsi otroci iz naše in sosednjih župnij ... Na oratoriju kar mrgoli zabavnih iger in otroškega smeha. *(Janja G., Sentrupert)*

ŠOŠTANJ.

Zaradi pomanjkanja prostora smo oratorij izvajali na OŠ Karla Destovnika Kajuha. Izdali smo tudi zanimivo glasilo Oratorij-nec, ki poleg opisa oratorija zajema tudi mnenje javnosti o njem.

ŠKOFLJICA.

Povezali smo se še s petimi animatorkami iz župnije Šmarje-Sap, ki so s seboj pripeljale še čez 20 otrok. Na izlet smo se z dvema avtobusoma odpravili na Gorenjsko.

ZG. SAVINJSKA DOLINA.

Oratorij je potekal kar na šestih krajih: v petih župnijah in še eni podružnici: Luče ob Savinji, Bočna, Šmartno ob Dreti, Šmihel nad Mozirjem, Lepa Njiva ... v Mozirju pa v sklopu dekanijskega misijona.

TOLMIN.

V sredo smo šli na izlet k Soči. Otroci so jo primerjali z reko Nil in ob zgodbi našli rubine ter zakopan vrč. Ta dan nas je prišla snemat TV. Ob koncu smo pri maši drug drugemu podarili »rubin« (kamenček).

TRSTENIK.

Vsako jutro smo ... si ogledali igrice, ki se je vsak dan ustavila ravno ob najbolj napetem trenutku. Vrh našega oratorija je bil zagotovo izlet v dolino Vrat, kjer si je vsak izbral kamenček za spomin.

NATEČAJ ORATORIJA 2002

V okviru letošnjega oratorija je bil organiziran tudi prvi natečaj oratorija (na temo: Zakladi življenja), pri katerem pa je sodelovalo sorazmerno malo udeležencev. V literaturi je bilo prispevkov premalo, da bi lahko izbirali ... Na tej strani objavljamo tri najboljša likovna dela (za vsako starostno skupino najboljše delo), komplet tri najboljša dela za vsako starostno skupino pa najdete na **spletni strani oratorija** (glej spodaj).

Maja Kladnik, 12 let, Luče ob Savinji

Renata Saje, 16 let, Straža pri Novem mestu

VODICE. V soboto, nas je kar nekaj otrok, mladih, sester in staršev iz Vodice in okolice zaspalo z blagodejnim občutkom miru in veselja zaradi podarjenih dni oratorija. Zgodilo se nam je nekaj lepega, naš življenjski zaklad se je povečal še za kak "rubin". ...Naš Oče nas je zelo blagoslovil.

Mojca Hrastnik, 8 let, Mozirje

Vaš zaklad naj bo v nebesih

"Nimam denarja; prepričan pa sem, da mi bo pomagala Devica Marija" (MB VII 372).
Don Boskova mošnja je bila vreča brez dna, saj je sproti odtekalo, kar je prihajalo.
Loteval se je načrtov, za katere so bila potrebna velikanska sredstva,
ni pa jih imel ne on in ne njegova uboga mladina.

Njegova nebeška Zakladničarka je vedno kot mati poskrbela,
da don Boskovi mladini ni manjkalo najnujnejšega.
Sicer pa je bil don Bosku denar samo sredstvo,
ki ga je vsega vložil v svoje poslanstvo.
Nujno sredstvo, da je storil veliko dobrega.
Najbrž ni bil samo največji delavec XIX. stoletja,
morda je bil tudi največji berač,
ki je po vsej Evropi praznil mošnje premožnim.
Videli so, da ničesar ni prosil in porabil zase,
temveč za mlade, za blagor človeške družbe.
Božja previdnost ima namreč velike načrte z ljudmi,
zato svojim zvestim poskrbi tudi velikanska sredstva.
Don Bosko nikdar ničesar ni uporabil z namenom,
da bi ustvaril kapital, profit, dobiček.
Denar je bil vedno samo sredstvo za dobro.
Pri njem vidimo pravo nenavezanost na denar;
zase ni uporabil niti prebite pare.
Sproti je spravil v promet vse, kar je dobil,
da mu niso uničili ne bankirji ne rja in ne molji.
Nikdar ni gradil na trdnosti denarne valute,
temveč na zaupanju v Božjo previdnost.

Pa vendar: denar je sveta gospodar. Zgodi se,
da težo človeka tehtamo po teži denarnice,
ne po tem, koliko dobrega s tem stori.

Danes so tu bankomati, kreditne kartice, vrednostni papirji.

Zlatnik - denar, je mnogim pojem (sinonim) sreče in blagostanja.

Je pa tudi simbol sprevrženosti, zlato tele – ki je zamenjalo pravega Boga.

Kako očitno se je to razodelo pri Judih, ki so se na pot v obljubljeni deželo otovorili z zlatom;
to jim je bilo v pogubo, saj jih je preslepilo in so si namesto Boga naredili zlato tele.

Jezus v evangeliju je jasen. Na denarju je vedno cesarjeva podoba, ki zahteva svoj delež.
Stvari pa imajo tudi Božji pečat, zato jih ne moremo uporabljati mimo njega,
še manj proti njemu.

Denar, bogastvo je mamon, ki mu ne smemo služiti, kot bi bil on naš bog.

Svarilo k modri previdnosti je jasno:

"Ne nabirajte si zakladov na zemlji..." (Mt 6, 19).

Naložba v vzgojo je najboljša naložba.

Zato naj nas ne bo sram zbežati denar, kjer koli je,
da ga namenimo v blagor mladih; to je nujna smiselna rešitev.

Tone Ciglar, Z don Boskom v drugo stoletje, Ljubljana (Salve) 2002, str. 110s

Denar – res sveta vladar?

O Nekoč je sodelavec mojega prijatelja le-temu pripovedoval: »Hišo sem si vso uredil, kupil sem si nov avto, pa na luksuzne počitnice sem šel ...« Prijatelj ga je mirno poslušal, potem pa dejal: »Ej, človek, mar si ti že videl sončni vzhod?«

Odgovor, skregan s človeško pametjo. Nekdo se postavlja, kako uspešen je v življenju, kako je bogat, da si vse to lahko privošči, drugi pa ga vpraša nekaj popolnoma drugega, na zunaj tako nepomembnega, in s tem zapre sogovorniku sapo. Občudujem ljudi takšnega kova, kot je ta moj prijatelj. Najsrečnejši bodo v življenju. Ker bodo srečni zaradi drobnih stvari, ker ne bodo trpeli v navezanosti na denar in na vse vidno ter otipljivo, ker ob srečanju ne bodo njihove prve

besede, da so si kupili nov avto, pač pa, da so zjutraj videli čudovit in nepozaben sončni vzhod ...

Hm ... denar. Dokler ga nimaš več kot za nekaj »kofetov«, ti kaj drugega kot filozofiranje niti ne ostane. Pri iskanju študijske literature večkrat naletim na stavke, ki dajejo denarju izredno velik pomen. Pripisovati denarju take razsežnosti ... Smešno. Verjamem, da kopičenje bogastva deluje kot droga – predvsem zato, ker ponuja sanje. Sanje pa so nekaj, čemur je treba slediti,

da se izpolnimo. Nabiranje bogastva tako ni nič drugega kot iskanje sebe. Iskanje sebe tam, kjer se še nihče ni našel. V trenutku, ko to odkrijemo, že imamo razlog za srečo, tako si lahko vesel, ko spoznaš, da se v denarju ne boš našel.

Tadeja, 21 let, studentka

Denar je zame kos papirja, brez katerega ni mogoče zagotavljati osnovnih potreb za življenje. Na splošno mi pomeni bolj malo, kajti duhovne stvari, kot so ljubezen, sreča, zadovoljstvo ... ne moreš kupiti z denarjem. Tako je denar le dodatek k popolnosti življenja. Vseeno pa mi večkrat povzroča skrb, velikokrat se moram zaradi njega čemu odpovedati, ker je finančno stanje v družini pač tako, da je treba na mnogih področjih varčevati. Imam lepo in ljubečo družino, kar mi je zagotovilo, da je človek kljub temu, da ima malo denarja, lahko zadovoljen.

Barbara, 47 let, delavka

Mislím, da ljudje ne porabljajo ravno na pravi način svojega denarja, kaj več bi lahko namenili tudi za druge stvari, na primer za misijone. Zdi se mi, da bodo tisti, ki imajo malo, velikokrat raje dali kak dar v ta namen kot tisti, ki imajo več. Denar nikakor ni sredstvo za srečo, človek je lahko zadovoljen, če nima razbite družine, ne

pa če ima veliko denarja. Moji starši so ločeni, jaz zaradi tega prav gotovo nisem srečen in tako vidim, da mi noben denar ne more prinesti takšne družine, kot jo potrebujem.

Luka, 11 let, učenec

Do denarja imam spoštljiv odnos, cenim ga, rad ga varčujem in hkrati zapravljam. Zdi se mi, da je denar v svetu krivično razporejen. Kdor ga ima malo, ga bolj ceni kot tisti, ki se kopa v njem. Če se človek na denar čustveno naveže in na svet gleda v luči denarja in materialnosti, potem ga to prepoji. Če pa na svet gledaš v luči vrednot, živiš v polnosti in si srečnejši. Ko bi svet manj gledal na denarne stvari, bi bilo lepše, ker se ne bi čutila napetost med ljudmi, ki se borijo, da bi dobili čim več denarja in zaslužili čim več. Skratka, mislim, da bi morali v svetu bolj upoštevati vrednote.

Janez, 19 let, študent

Okrog denarja se ves svet vrti. Tako vsi mislijo, tako je in tako mislim tudi jaz. Ljudje gledamo na denar pogoltno in v tem se v bistvu motimo.

Živi se lahko tudi z manj denarja. Enkrat sem nekega brezdomca vprašal, kako pravzaprav živi. Rekel je, da od usmiljenja ljudi. Ko ljudje ne bodo več usmiljeni, potem tudi on ne bo mogel več živeti. Zame je bolje, da nimam toliko denarja. Če bi ga imel ogromno, ga najbrž ne bi znal uporabljati racionalno, polenil bi se in ga zapravljjal.

Miha, 22 let, študent

Don Bosko je s prgiščem drobiža začel zidati veliko cerkev, spet drugič je privolil, da bo v dogovorjenem času plačal za kos zemlje veliko količino denarja, nedabi mu bilo jasno, od kod bo v tako kratkem času dobil ves ta denar. Iz nič je naredil velike stvari. Iz enega samega razloga: ker je zaupal, da Bog za svoje načrte priskrbi ustrezna sredstva; ni iskal garancije v svetu, ampak v Njem, ki je najbolj velikodušen in zanesljiv plačnik. Hudo bi bilo, če bi ta velika dela imeli za zgodovino. Čudeži se dogajajo. Danes, v našem vsakdanjem življenju. Ne le na splošno, pač pa v precej konkretnih stvareh. Legledati je potrebno s srcem ...

pripravlja Karmen

ŽELITE PODPRETI SALEZIJANSKO POSLANSTVO IN USTANOVE?

Nekateri nas v svoji velikodušnosti in skrbi vprašujete, kako bi mogli podpreti Don Boskovo poslanstvo in njegove ustanove danes pri nas. Hvaležno vas obveščamo o nekaterih možnih oblikah:

- nakažete denarna sredstva na naš novi **transakc. račun:**
24200 – 9004141717
(pripisote namen – črke spodaj)

o nakazilu in namenu nas obvestite na naslov:

Salezijanci Rakovnik
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 Ljubljana

- odstopite certifikat ali delnice
- zapustite s pravnoveljavno oporoko svoje nepremičnine in premičnine
- (oporoka - lastnoročno pisana ali overjena pri notarju)

Svoje darove lahko namenite:

- za izvedbe posameznih projektov - obnovo Rakovnika (RAK)
  - za novince in bogoslovce (DP)
  - za misijone, Kerečev sklad (MIS)
  - za maše (navadne in gregorijanske) in Mašno zvezo (MZ)
  - za Salezijanski vestnik (SV)
  - za pomoč dijakom na naših šolah
  - za vzdrževanje salez. ustanov
  - in za novogradnje
- O vsem se lahko dogovorite z **Blažem Cudermanom**, inšpektorialnim ekonomom, tel. 01/427.4150 ali z **Janezom Potočnikom**, ravnateljem Rakovnika, tel. 01/427.3028.

Hvaležni smo vam za vsak dar, vsak dan molimo za dobrotnike in vsaj enkrat mesečno obhajamo evharistično daritev po namenih dobrotnikov.

Don Boskovi salezijanci

Družina
Količ

Adventno pričakovanje

V družini Količevih v Brežicah postaja življenje vse bolj pestro in veselo. Triletni Lenart in poldrugo leto mlajša Manca bosta okrog božiča dobila še bratca ali sestrico. Mami Mateja poučuje citre na Glasbeni šoli Brežice, sicer pa je po poklicu profesorica razrednega pouka. Ati Štefan je elektrotehnik, trenutno pa je zaposlen kot vulkanizer. Kot laik je študiral tudi teologijo, je pa navdušen modelar in pilot jadralnega letala.

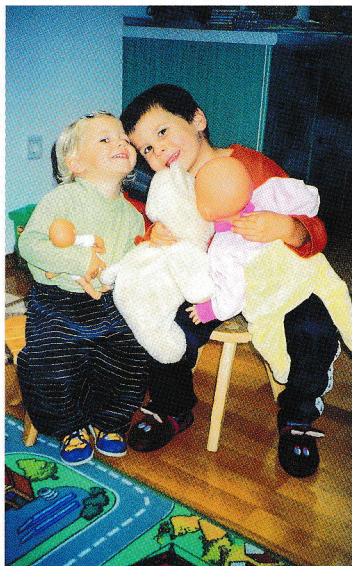
Don Bosko in salezijanci so vama že lep čas poznani.

Oba sva bila vsak na svoj način povezana s salezijanci. Naša družina že odkar pom-

nim, kljub temu, da nismo iz salezijanske župnije. Očetova pokojna teta Ivanka je bila zelo dejavna pri razširjanju Salezijanskega vestnika. Sedaj njeno delo nadaljuje moja mama. Sama sem kot osnovnošolka rada hodila na duhovne vaje k sestram HMP na Bled. Kasneje sem bila tudi na Uskovniških tednih, na Koprivniku (na tednu Salezijanske mladinske duhovnosti) in tudi sicer tesno povezana s salezijanci.

Štefan je preživel eno leto kot laični študent teologije na Rakovniku in se je tam zares dobro počutil. Tako sva prav pri salezijancih dobila vzpodbudo in navdihe za najino delo z mladimi v domači župniji. Štefan je bil devet let voditelj poletnega oratorija v Kapelah pri Brežicah ter ustanovitelj in predsednik župnijskega mla-

dinskega centra (ŽMC) v Brežicah. Sama sem več let vodila cerkveni otroški pevski zbor in kasneje dekleško pevsko skupino. Prav to delo z mladimi naju je zblížalo in povežalo. Skupaj sva več let načrtovala in izvajala projekt Župnijskega mladinskega centra: aktivno in duhovno obarvano počitnikovanje za otroke, oratorije, miklavževanje, kolednike, športne aktivnosti za mlade, predavanja, delavnice, izdelovanje božičnih in velikončnih voščilnic ....

Vajina skupna življenjska pot še ni dolga.

Po treh letih skupne hoje in skupnega dela z mladimi in za mlade v naši župniji sva se 18. julija 1998 poročila. Božja ljubezen je najini človeški ljubezni podarila oz. zaupala Lenarta (tri leta in pol), Manco (21 mesecev) in še eno detece, ki bo luč sveta zagledalo okrog božiča. Tako se še posebej veselimo letošnjega adventa ...

Z družinskimi in službenimi obveznostmi se je najino delo v župniji zaenkrat skrčilo na so-

delovanje pri branju Božje besede, vendar je želja po večji aktivnosti v župniji še zmeraj prisotna in jo bova v prihodnosti zagotovo uresničila (npr. pri otroškem pevskem zboru ali predšolskem verouku ...).

Mali Lenart je znal mamici priskočiti na pomoč.

Zavedava se pomembnosti vzgoje in si skupaj z don Boskom želiva, da bi bili najini otroci »srečni tukaj na zemlji in v večnosti«. Danes je še bolj kot kdajkoli doslej potrebna molitev za otroke, saj je toliko priložnosti in reči, ki mladega človeka prav hitro speljejo s prave poti. Če želiš, da boš pri vzgoji uspešen, se moraš vsak dan znova ob otrocih vzgajati tudi sam. Njihovo obnašanje ti odkriva tvoj način delovanja.

Prav tako pa rasteva in zoriva tudi drug ob drugem, saj sva si precej različna in je potrebno kar nekaj prilagajanja, razumevanja, strpnosti, pogovorov ... Sama sem bolj »popredalčkana«, natančna, vzkipljiva ... Štefana pa

nobena reč zlepa ne spravi s tira, stvari poenostavi, opravi hitro, brez kompliciranja ...

V stanovanju ni televizije ...

Nimamo televizije. Prepričana sva, da je otroci ne potrebujejo in da so brez nasilja, spolnosti, hudobnosti, ki jo televizija največkrat prikazuje, bolj miroljubni, sproščeni in brezskrbni. Bolj otroci. Poleg tega televizija – četudi brez nasilja – otroke preobremeni s čutnimi doživetji, kar povzroča razdražljivost, muhavost, nemirnost, preobčutljivost ... (prim. dr. John Gray, *Otroci so iz nebes*, MK 2002). Za predšolske otroke je gibanje nadvse pomembno, TV pa otrokom vzame gib!

Veliko časa preživimo zunaj, na sprehodih. Radi gremo v naravo. Veselimo se tudi skupnega planinarjenja. Eden najlepših trenutkov dneva nam je skupna večerna molitev, ko se umirimo ob svečki, še enkrat preletimo dan, ki se poslavlja, se Bogu zanj zahvalimo, skupaj zmolimo, zapojemo ...

Ta vojna ni naša

Naši Afričani so ena sama duša. Morda se sliši nekoliko ne- navadno, saj so nekateri belci še pred sto leti govorili, da črnci ni- majo duše. Pa so duhovno zelo bogati. Zanje je največje bogas- tvo prijateljstvo, dobri odnosi z vsemi. Pravijo: »Če imaš prija- telje, se bo tvoje življenje do- bro izteklo.« Prijatelj te ne za- pusti tudi v najhujših težavah. Prijateljstvo pa je treba gojiti in negovati. V tem so pravi mojstri. Za to si vzamejo čas. Na

Jože Mlinarič deluje v misijonih od leta 1971, torej celih 31 let. Ves čas misijonari v Burundiju, le nekaj časa tudi v Ruandi. To sta državi, kjer divja bratomorna vojna. Njega to ne ovira, da se ne bi vesel vrnil med svoje Afričane. Pred odhodom iz domovine je zvestim prijateljem Salezijanskega vestnika napisal sporočilo.

srečanja in pogovore prinesejo darove v skrbno skritih košaricah in rutah. Običajno gre za drob- ne stvari, nekaj najboljše hrane in pijače, kar so sami pridelali. S tem kažejo svojo hvaležno dušo

in srčno kulturo. Z veseljem in hvaležnostjo sprejem tudi naj- manjši dar: krožnik fižola, gra- ha ali štiri, pet jajčk, kar mi pri- nesejo stare revne ženice. Včasih sem čutil, da bi moral

Misijonar Jože med malimi Pigmejci

Cerkev v Burundiju, ki so jo gradili slovenski salezijanski misijonarji

zavrtni te darove, saj vem, da prinesejo prav zato, da kaj poprosijo. Vendar so me poučili: »Ne smeš zavrtni daru, ker boš s tem v dno duše ranil darovalca!«

Do prihoda misijonarjev niso poznali pisave. Bantujski jeziki so zelo bogati z izrazi. Ustno izročilo je tako živo, da so zlahka in z uspehom prenašali kulturo iz generacije v generacijo. Poznajo na tisoče pregovorov in rekov, ki jih pogosto uporabljajo. Tudi v pridi gi jim več povedo kot cele razprave. Tu srečamo veliko modrost generacij. Tako nek pregovor pravi: »Kdor ne zna odpuščati, ne more živeti z drugimi.« Ali drugi: »Kdor se boji umreti, se ne bi smel roditi.«

V začetku so me radi spodbujali k učenju težkega jezika s pregovorom: »Buke buke buko mezi iginonyi – Banane zorijo počasi.« Stari možje so mi večkrat rekli: »Pater, ta vojna ni naša vojna. Naša plemena so živela v miru. Mešane poroke nam to potrjujejo. To vojno so skuhalo šolani ljudje – politiki. Oni so nas sprli, pehajo nas v sovrastvo že celih devet let.« Trdno upam, da bo zmagala zdrava pamet. Zaupamo tudi v Božjo pomoč in Marijino varstvo, saj v ta namen veliko molimo.

Ko bo zavladal mir, bodo radi prišli na te zelene hribe med dobre ljudi tudi slovenski

študenti medicine in drugi laični misijonarji.

Mladi živijo v težkih razmerah. Politiki jih izkoriščajo. Večkrat jih uspejo potegniti v vojne vrtince, v ubijanje. A sami si želijo v šole, napredek, delo za Boga in za domovino. Polni so življenja in upov. Veliko jih je vključenih v katoliška gibanja. Ko vidim, da sem jim potreben in koristen, me ne more nič več zadržati doma v blagostanju. Imajo nas radi, mi pa imamo radi njih. Sodelujemo v prizadevanju za boljši jutri.

Pred 40 leti se je Afrika osamosvojila, toda v neodvisnost je slabo zakorakala. V veliko državah so zavladali vojaški tirani, ki so vse pokvarili. Strahovlade so padle v Vzhodni Evropi, v Afriki padajo; prišli bodo boljši dnevi tudi za črno celino – z Golgot v velikonočno jutro.

Dragi prijatelji Vestnika! Podprite nas z gorečo molitvijo, pa tudi z darovi. Bog vam bo bogat plačnik in Marija Pomočnica. Burundijska Cerkev že vrača svoj dolg tudi evropskim Cerkvam. Nekateri burundijski duhovniki so že župniki in duhovni pomočniki po evropskih deželah. Samo iz naše župnije Rukago so odšle v misijone tri mlade sestre, dva duhovnika in en diplomiran katehist, ki deluje v neki župniji v Bruslju v Belgiji.

Pozdrav in vse dobro.

Jože Mlinarič, misijonar

VSAK DRUGI MESEC DON BOSKO PRITEBI DOMA!

**Salezijanski vestnik
podarjamo tistim,
ki ga želijo.**

Leta 1877 ga je ustanovil
sv. Janez Bosko,
v slovenskem jeziku
izhaja od leta 1904.

Po don Boskovi zamisli
je SV dar vsem (torej zastoni),
ki s simpatijo spremljajo
salezijansko delo
med mladimi in v misijonih.
Hvaležni pa smo za vsak dar,
ki nam pomaga
pri kritju stroškov.

**Ponudite ga svojim sorodnikom
in prijateljem.**
Tako j nam sporočite
**spremembo
naslova.**

Naslov:
SALEZIJANSKI VESTNIK
Rakovniška 6, p.p. 2404
1001 LJUBLJANA
tel.: 01/427-3028
faks: 01/427-3040
e-mail: vestnik@salve.si

Gusti Horvat
Rukago, 7. september

Prodal sem jim vse pivo!

Da boste vsaj malo spoznali Afriko z druge strani meseca – pod Južnim križem. Pri vas ste imeli precej dežja, mi pa tu od začetka junija (odkar je Jože Mlinarič odšel na dopust) do zdaj še nič. Zdaj popoldne se nekaj »zgoraj« jezijo in grmi, toda dežja še ni. Vse čaka, da se Jože vrne. Dela je veliko. Zdaj je tudi čas kave in je precej denarja, zato je tudi veliko krstov in porok in vsega drugega.

Vsa katoliška mladinska združenja hočejo praznovati. In vsako nedeljo so razne »zaobljube«. To se pozna tudi v cerkvi, kjer se pleše na veliko in vse traja ure in ure. Dobro, da mi prihajajo pomagat drugi duhovniki in tako so tudi ljudje in te družbe zadovoljni, da domači črni duhovnik vse vodi in sprejema, jaz pa

sem na podružnicah in tam so spet ljudje zadovoljni.

Vse te praznike pa je (konec julija) prekinil napad partizanov ... V bližini so zažgali občinsko stavbo ... Umirjal sem ljudi ... nekateri so začeli bežati, k nam so prinašali vsemogoče stvari. Nekateri so se celo zatekli k nam, da ostanejo pri nas. Pred dnevi smo dobili hrano ... skladišče je polno skoruzo, moko, konzervami. Če vdrejo vojaki ali partizani, bodo imeli kaj odnesti.

V soboto sem poročil 46 parov. Ti si bodo poroko zapomnili, ker so morali bežati ... Prišlo je veliko vojakov, bili so povsod okrog nas, čuvali so tudi tovarno kave, kake 3 km od nas, kjer je bilo okrog 100 ton suhe kave ...

Partizani pa so bili že na robu naše župnije, tam so zažgali občinsko podružnično

stavbo, v kateri je bilo tudi sodišče in direkcija srednje šole. Vse je zgorelo. Namenili so se proti tovarni kave, a vojaki so naredili »zid« ...

Po telefonu mi je generalni vikar s škofije sporočil, naj zastupim župnijo, ker da se približujejo partizani. Sem odgovoril, da ostanem. Sobratu sem dal svobodo: če hoče, naj gre v Ngozi. Pa je rekel, da bo ostal z menoj. Ko pa so partizani slišali streljanje vojakov, so se obrnili drugam in čez nekaj ur bili že na drugi strani naše župnije. Mi smo bili bolj mirni. Nek prodajalec piva je k nam zraven cerkve spravil veliko gajbic, polnih piva. Vojaki so zavohali in hoteli piti. Pa sem rekel: »Najprej denar!« in sem jim prodal vse pivo. Prodajalec je bil zelo zadovoljen, ko sem mu pozneje izročil denar ...

Ljudje se niso hoteli vračati, ker je bilo okrog nas veliko vojakov. Čez dan se je kdo pojavil, kupil pri nas zdravila, vzel banane in izginil. Vojaki pa so to izkoristili in vdrali v hiše in kradli vse, kar so našli ...

Ko pa so vojaki odšli, so se ljudje začeli vračati. V petek 9. avgusta je bil sestanek župnijskega sveta. Prišli so skoraj vsi. Dogovorili smo se, da se bo potrebnim delila hrana. Dobil sem enajst vreč fižola, ki smo ga v ponedeljek razdelili tistim, ki so jih vojaki ali partizani okradli. Župnijski svet je dobro vedel, kje so bolj kradli in tako so prav pred Marijinim praznikom vsi najpotrebnejši kaj dobili ...

21. avgusta sem imel krste – »samo« 99 krščencev, zadnjo soboto v avgustu pa spet poroke – bilo je 55 parov. Maša je trajala kar dve uri in pol. Nihče ni ušel! Zdaj pa so vpisi v šole, tudi v našo katoliško ...

Lep pozdrav

Med afriškimi misijonarji so na sliki tudi trije Slovenci

LJUBLJANA - RAKOVNIK

JOŽKO KRAMAR

je misijonar, ki ne poriznava ovir, saj ga vodi ljubezen, ki premore vse. To je izkušnja njegove dolge misijonarske poti. Od Šmarce, kjer se je rodil leta 1919, pa do Rakovnika 2002, kjer biva sedaj, je dolga vrsta let, vendar jih je v domovini preživel le malo. Do sedaj je misijonaril v Indiji (1935-1940), v Burmi (1950-1966), na Filipinih (1968-1980) in na Papui Novi Gvineji (1980-2001). O svoji poti je do sedaj spregovoril v treh zvezkih – knjigah misijon-

skih pričevanj. Sedaj se je lotil urejanja spominov na prehojeno pot. Delček tega bomo lahko tudi začutili ob postavljeni razstavi v rakovniškem gradu. Vabimo vas k ogledu in pri tem na srečanje z misijonarjem.

Prav posebej bo vesel obiska mladih, saj je večino časa prebil med njimi. Dobro pozna razmere mladih v misijonskih deželah, zato ne neha mladih navduševati za velikodušna dejanja, ki vodijo tudi v duhovni in misijonski poklic.

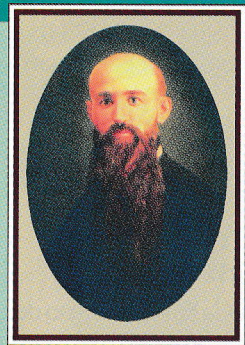

TURIN

132. MISIJONSKA ODPRAVA

29. septembra je vrhovni predstojnik salezijanske družbe g. Pascual Chavez v baziliki Marije Pomočnice v Turinu izročil misijonski križ enajstim salezijancem in dvanajstim laičkim misijonarjem iz skupine VIS (Volonatariato Internazionale per lo Sviluppo – tudi

mlada družina z dojenčkom, slika spodaj). Prvo skupino salezijancev je pred 127-imi leti poslal v misijone sv. Janez Bosko, novembra l. 1875. V pridigi je vrhovni predstojnik poudaril, kako pomembno je, da se lotevamo oznanjevanja evangelija na vse mogoče načine.

V »KEREČEV SKLAD«

za salezijanske misijon(ar)je

ste od 1. septembra do 31.

oktobra 2002 darovali:

Čemažar N., Dolinšek A.,

Gruden C., Kočever Z.,

Meglenovi, Mrzel S., Plahutnik

F., Povirk M., Šenkovi, Uršič A.,

Zeličevi, Zorčec A., Žeželj M. in

drugi neimenovani dobrotniki.

Darujete lahko za posamezne

misijonarje ali splošno za

misijone, in sicer oddate dar

osebno na Rakovniku, po

poštni nakaznici oziroma na

transakcijski račun

Salezijanskega vestnika (gl. str.

2) s pripisom "MIS".

Vsem iskren »Bog plačaj!«

kip sestre Izabele

VSA ZA GOSPODA IN ZA MLADE

Sestra Izabela Bestazzi je bila polna življenja in mladostnega navdušenja za Gospoda in za delo z mladimi, ko je 25. septembra 1910 v Chieriju v severni Italiji naredila prve redovne zaobljube v družbi Hčera Marije Pomočnice. Kot redovnica, poučevala je v osnovni šoli, je z velikim navdušenjem in apostolsko gorečnostjo začela svoje poslanstvo.

ČISTO NAVADEN PREHLAD

Todakmalu jenjeno delo zauzstavil čisto preprost prehlad. V svoji mladostni zagnanosti se zanj ni dosti zmenila in verjetno mu tudi ni posvečala kakšne posebne pozornosti. Toda prehlad, ki se je zdel dokaj nedolžen, ji je pustil težke posledice: prizadeta sta bila oba ušesna bobniča in Izabela je postala povsem gluha. To jo je zelo prizadelo, vendar je bila prisiljena pustiti poučevanje in se posvetiti administrativnemu delu.

NOV NAČIN APOSTOLATA

V Turinu, Piazza 27, par korakov proč od don Boskove bazilike Marije Pomočnice ji je

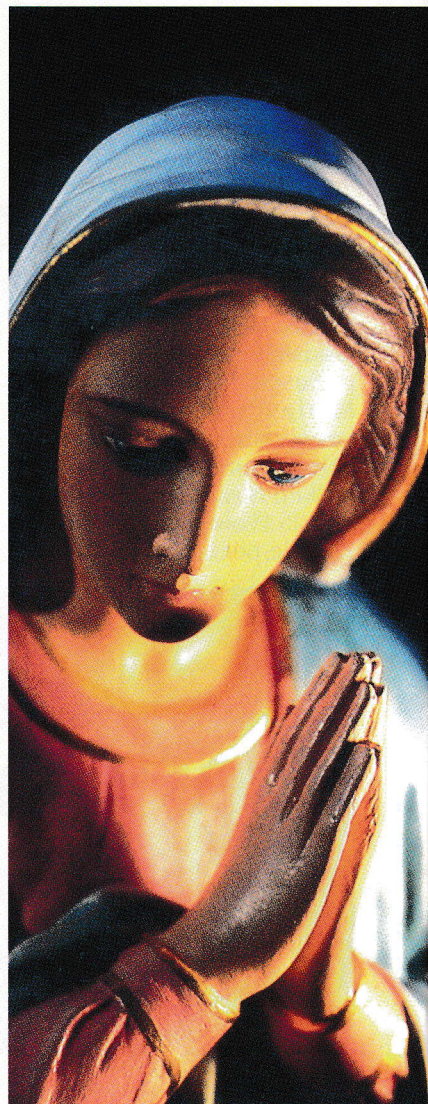
bilo zaupano tudi apostolsko delo: širjenje pobožnosti do Srca Jezusovega med družinami.

Za uspešnost tega apostolata je sestra Izabela potrebovala tudi manjša denarna sredstva, zato je vsako leto organizirala majhno dobrodelno loterijo. Neko leto je bil med darovanimi stvarmi za loterijo tudi Marijin kipec iz mavca, visok 55 cm. To je bil kipec Naše Gospe iz Lujana v Argentini, imenovane tudi argentinska Brezmadežna.

Sestra Izabela je razstavila dobitke za loterijo, med katerimi je bil tisto leto tudi ta Marijin kipec, ki pa po čudnem naključju ni bil izžreban. Po končani loteriji je s. Izabela pospravila dobitke, ki so ostali, da bi jih uporabila naslednje leto. Marijin kipec je skrbno zavila v papir in ga shranila v svoji delovni sobi.

»ODPRI ... VZEMI! ...«

Nekoliko kasneje pa se je zgodilo nekaj nenavadnega! Nekega večera, medtem ko je s. Izabela pisala v svoji sobi in je bilo vse naokrog tiho, je nenadoma razločno trikrat zaslišala glas: »Odpri... Vzemi...!« Preseščena in zmedena, saj je bila vendar gluha, je s. Izabela pogledala proti vratom, če je kdo prišel v sobo. Ko je tretjič zaslišala glas, je po nekem notranjem in-

stinku šla gledat stvari, ki so ostale od loterije. Prijela je zavitek z Marijinim kipom in vzkliknila: »Oh, ti si, Mamica! Ni ti vseh biti tukaj zaprta!...«. Od tistega dne je Marijin kip dobil svoje mesto na predalniku v sobi s. Izabele in ona se je zaupno obračala k svoji nebeški Materi z vsemi svojimi prošnjami. Zagotavljala je: »Vse milosti, za katere prosim, dobim.«

Mnogo let kasneje pa je bil ta kip Naše Gospe iz Lujana darovan Salezijanskemu centru za zgodovinsko in ljudsko marijansko dokumentacijo, da bi se ohranil in dobil tako primerno mesto. Tukaj je bil Marijin kip postavljen na oltar v kapeli, kjer je vsak dan izpostavljen kip Matere Božje, ki ga častijo v različnih svetiščih po svetu. Tam je kip še danes izpostavljen v češčenje vsem, ki obiščejo kapelo.

don Mario Morra (v: Maria Ausiliatrice 8/2002; prevedla in priredila s. Marija Žibert, HMP)

ROMARSKI SHODI

LJUBLJANA RAKOVNIK

- Vsako zadnjo nedeljo ob **15.00** (za čistilce Marije Pomočnice in druge člane salezijanske družine)
- Vsakega **24. v mesecu** ob **10.00** (vabljeni zlasti čistilci Marije Pomočnice)
- Sv. maša je tudi **vsako soboto ob 10.00**. Vedno priložnost za sv. spoved.

Vabljeni

»SVETLI« DEL ROŽNEGA VENCA

1. Ki je bil krščen v Jordanu.
2. Ki je v Kani naredil prvi čudež.
3. Ki je oznanjal Božje kraljestvo.
4. Ki je na gori razodel svoje veličastvo.
5. Ki je postavil sveto evharistijo.

»**Drugi**« – Svetli rožni venec predlaga v molitev papež Janez Pavel II. Molili naj bi ga ob četrtnih, ko je Jezus postavil zakrament sv. eharistije. Veseli del rožnega venca, ki smo ga doslej molili na ta dan, pa naj bi molili ob sobotah, torej na dan, ki je posvečen Devici Mariji.

SKLAD RAKOVNIK

Za obnovo Rakovnika ste od 1. septembra do 31. oktobra 02 darovali:

Beričič P., Bregar V., Černe F., Gruden C., Hribar V., Jenko M., Jurak M., Kastelic A., Kastelic F., Kastelic Š., Knapič C., Kordiš A., Kos A., Kotnik Š., Kramar M., Levstek M., Maučec N., Mohar A., Mrzel S., Osredkar M., Pečkaj K. in M., Presečnik M., Raztresen M., Reich M., Remšak M., Repič M., Rožmanovi, Sadar M. in B., Suhadolnik J., Štalec J., Tudjina J., Vodovnikovi, Vukšinič J., Zalokar J., Zeličevi in nekateri neimenovani dobrotniki. Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

Svoje prispevke lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: Salezijanci, Rakovniška 6, 1108 Ljubljana.

Št. računa: **24200-9004141717**

Pri nakazilih na račun navedite oznako 'RAK'.

Bog povrni!

MARIJA JERIČ

Rodila se je 20. januarja 1931, umrla pa 31. avgusta 2002. Pokopana je na pokopališču v Gančanih. Bila je dolgoletna molivka za duhovne poklice. Redno je prihajala na mesečna molitvena srečanja vsako zadnjo nedeljo v mesecu v Veržej. S seboj je navadno pripeljala še kakšno molivko.

K Bogu so odšli po plačilo

**naročniki Salezijanskega
vestnika, člani Mašne zveze
in molivci za duhovne poklice**

Brodnik Jožica, Ravne na Kor.
Čof Angela, Škofja Loka
Gal Milka, Škofja Loka
Horvat Anika, Dokležovje
Jerič Marija, Gančani
Jerm Barbara, Apače/Avstrija
Jesenovec Francka, Škofja Loka
Kajfež Marija, Kočevje
Kelenc Martin, Črensovci
Košak Tončka, Bučka na Dol.
Krajnc Vida, Tabor
Matičič Marija, Majšperk
Plevčak Katarina, Rogaška
Slatina
Rjavec Marija, Godovič
Sitar Ljudmila, Kamnik
Sladič Franciška, Dol pri Lj.
Traven Franciška, Sevnica
Virant Marica, Boštanj
Weber Ljudmila, Škofja Loka

MOJ BOG

*Moj Bog je moja roka,
ki mi kaže pravo pot
in me varuje pred zlom
ter hudim duhom.*

GOSPOD JE PASTIR

*Gospod je pastir vsakega,
tudi tebe,
ki si izgubljen.
Saj ti bo pokazal pravo pot
in ne boš več taval
kot nekoč.*

Maja Purkat, 11 let, Ig
(natečaj ob stoletnici)

SLOVO

*Ko bolečina poljubi nebo
in solza kapne na zemljo,
srce zadrhti, ko tebe več ni.*

*Na sebi začutim roko;
ko angel me varje zvesto,
me tolaži, krepi
in ljubezen Božja žari.*

*Žari in gori,
se vedno daruje,
v dejanjih deluje.*

*Solze se v kristal spremenijo,
ko angeli k meni hitijo.
Tokrat mi nebo vrne
bolečino blagoslovljeno
od Gospoda podarjeno.*

*In srce spet vztrepeta
in solza veselja se zalesketa.*

Zinka K.

HVALA

Najlepša hvala za lepo presenečenje, pošiljko knjige o sv. Janezu Bosku. Kar naredim za revijo, ni veliko, želim pa iz srca, da bi jo čimveč ljudi bralo, posebno mladina. Knjiga je posebej privlačna. Vam, vsem salezijancem in salezijankam pa iskreno čestitam za vse opravljeno, tako potrebno delo in želim veliko uspeha še naprej pod okriljem naše skupne matere Marije Pomočnice. Zavedam se velikih potreb na vseh področjih, pa bom skušala tudi za Rakovnik nekaj prispevati.

Marica

NI VSE ČRNO

Ob vseh častitih obletnicah vaše ustanove vam iskreno čestitam in vam želim še naprej obilo Božjega blagoslova, posebno pri delu z mladimi. Ko jih gledam, vse vesele in razposajene na slikah v Salezijanskem vestniku, le vidim, da ni vse tako črno kot včasih zgleda. Za knjigo o sv. Janezu Bosku, ki ste mi jo poslali, sem vam iz srca hvala. Bog povrni. Sprejmite ta mali dar.

Zorka

KAJ, ČE BODO CERKVE ZAPRTE?!

Prosimo Gospoda žetve, kajti žetev je velika, delavcev pa malo. Morda to zveni, kot da se nas katoličanov ne tiče, da bi prispevali svoj delež z zaupno molitvijo. Duhovniki – jubilanți: 50, 60 let duhovništva. Prav to je zaskrbljujoče. Njihove moči pešajo. Gotovo nobeden ne beleži, koliko je bilo v vseh teh letih darovanih sv. maš, koliko poti do umirajočih. Prav gotovo je pristopilo mnogo otrok k prvemu sv. obhajilu, k sv. birmi.

Tu je še zakrament sv. zakona in še in še bi naštevali ... Ponekod toliko fizičnega dela. Le kdo jih bo nadomestil, če ne mladi fantje iz naših družin. Potrebujemo jih vsi, kaj če bo kdaj cerkev zaprta, kot je bilo med nemško okupacijo: eden duhovnik za deset župnij. Šli smo v drugo faro, da smo opravili zakrament sprave in bili deležni Kristusove daritve. Morda se bomo hudovali in godrnjali, kje je duhovnik, saj vendar mora biti sv. maša, pa kaj če ni bilo časa skleniti roke in prositi Gospoda, da pošlje delavce na svojo žetev. V naši župniji imamo veliko članov v skupini Živega rožnega venca in v skupini Molivcev za duhovne poklice; in vendar še premalo. Zaupajmo v Božje usmiljenje, da usliši naše molitve. Iskren "boglonaj" za vzvišeno poslanstvo za vzgojo mladih src.

Ivanka

ZA VAS ŽIVIM

Zakaj življenje vidijo kot težko pot?

Preveč je stranpoti in zmot.

"Za preživetje je potreben!" pravijo - "Kriminal!"

Poglej v podhode, tja pod stopnice;

pijača, droga, kletev krajšajo jim čas.

A niso sami, Nekdo jih rad ima - iz dna srca!

"Za vas živim, nad vami bdim!";

še zdaj med nami sliši se don Boskov glas.

Očeta mladih že dolgo z nami ni,

a v svojih srcih nosimo ga vsi; in v nas živi!

V krogu bande se le svoje družijo,

naše vedenje čudi jih.

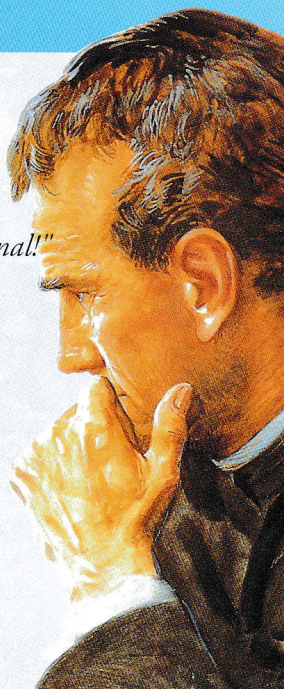
Vesela družba smo, ki skupaj se uči in smeji.

A ne s pestmi, temveč z dobroto

jih bomo pridobili za prijatelje.

Učimo delati jih dobro! - in Ti, pomagaj nam!

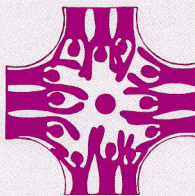
Matjaž Knez, študent, Maribor (natečaj ob stoletnici)

SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE

V sklad Gimnazije Želimlje ste do 4. 11. 2002 darovali:

Ambrožič M., Andolšek M., Andrejašič M. 3x, Benet F. 2x, Bezek I., Božič A., Brezavšček R., Cokan T. 14x, Cotman N., Čeferin M., Černe F., Debevc T. 5x, Dejak M. 2x, Dežman M., Dolenšek Vode J. 7x, Dolinar M., Drobnič, Družina Arh., Družina Colner, Družina Miklič, Ferenčak R. 5x, Ferjančič F., Fišter C. 3x, Flegar M., Gaber J., Gabrovšek, Glavič M., Gostič D., Grašič N. 4x, Gregorič M., Grmšek A., Gyergyek M., Hčere krščanske ljubezni, Hrastnik J., Hribar V., Indihar J., Iršič A., Jager M., Jakša J., Jeglič M., Jesenko M., Kapš S., Kapus A., Kavčič F., Knapič C., Knez J., Kocjan M., Kosi M., Krajnik M. 4x, Kralj A. in A. 2x, Kramar M., Kuralt T., Legat A. 6x, Levstek M., Lindič H., Luin B., Malnar A., Marinčič A. 2x, Merlak I., Mertuk I., Mihelčič M., Mohar J., Musič Z., Nagode J. 8x, Narobe M. 2x, Nartnik C., Novak S., Pavšek J. 6x, Pečlin A., Pečnik A., Perčič V. 2x, Petrič F., Petrič M. 2x, Petrovič A., Piltaver B. 2x, Podržaj A., Pokorn J., Prosen M., Remec F., Skornšek M. 3x, Smrekar N., Grebernjak F., Suhadolčan F. 5x, Šifrer M., Šket R., Škrabec J. in J., Špes I., Štalec J., Štern I. 2x, Terglav F., Vesel A., Weber J., Zalokar J., Zelič K. 5x, Zoran M., Zorko I. in K., Zupančič M., Žagar M. 7x, in več neimenovanih dobrotnikov, molilcev za duhovne poklice in bralcev Salezijanskega vestnika.

Vsem darovalcem iskrena hvala in Bog povrni.

KAKO PRISPEVATI V SKLAD GIMNAZIJE ŽELIMLJE?

Svoje prispevke v Sklad lahko izročite osebno ali nakažete na naslov: Salezijanski zavod, Želimlje 46, 1291 Škofljica.

Številka transakcijskega računa: 02010-0092050929, odprt pri Novi Ljubljanski banki d.d.. Pri nakazilih na transakcijski račun navedite oznako 'SKLAD'.

DON BOSKO

Don Bosko vsem je vzor,

mladim pa naj bo idol.

Naj slavi ga širna zemlja,

naša je iskrena želja.

On naj nas varuje,

ko nam bo najhuje.

Otroke je vzgajal,

v veri jih poglabljal.

Vsakega je rad imel

in mu dobro le želel.

Dobroto je sejal,

veselje, mir koval.

Je živel preprosto,

molil je pogosto.

Svetniški sij zaslužil si,

s tem se strinjamo vsi.

On res velik je patron,

prav za nebeški tron.

Tadeja Fister, Tržič (natečaj ob stoletnici)

DUHOVNI PROGRAMI ZA OSNOVNOŠOLCE, SREDNJEŠOLCE, ŠTUDENTE IN MLADE V POKLICIH

- BLED:** 22.–24. november: zorimo za ljubezen, **za študente**
BLED: 1., 8., 15., 22. december (18.00–20.00): šola molitve **za študente in animatorje**
BLED: 13.–15. december: priprava na božič za **dekleta od 5.–8. r.**
BLED: 20.–22. december: priprava na božič za **dekleta od 5.–8. r.**
BLED: 30.12.–1. januar: duhovne vaje in silvestrovanje **za srednješolce in študente**
Prijave (Bled): s. Majda Pangeršič
- KOPRIVNIK:** 29.11.–1. december: duhovne vaje **za študente in mlade v poklicih.** *Prijave: Janez Potočnik*
- VERŽEJ:** 13.–15. december: duhovni vikend za **ministrante**
Prijave: Janez Krnc
- ŽELIMLJE:** 29.11.–1. december: duhovne vaje za **ministrante**
ŽELIMLJE: 6.–8. december: duh. vaje za fante in dekleta **7.–8. razreda**
ŽELIMLJE: 13.–15. december: duh. vaje za **srednješolce**
Prijave (Želimlje): Peter Pučnik

RAZNI DRUGI PROGRAMI

- VERŽEJ:** 7.–8. december: kuharski tečaj
Prijave: Janez Krnc

INFORMACIJE IN PRIJAVE

- s. Milena DERLINK, Gornji trg 21, Ljubljana; 01/425.9204
- Janez KRNC, Marijanišče, 9241 Veržej; tel. 02/588.9060, gsm 041/357.640, e-mail: zjs.oe-mavrica@guest.arnes.si
- s. Majda PANGERŠIČ, Partizanska 6, Bled; 04/5741.075; e-mail: pmajda@volja.net
- Janez POTOČNIK, Rakovniška 6, Ljubljana, tel. 01/427.3028, gsm 041/215.711, e-mail: janez.potocnik@salve.si
- Peter PUČNIK, Želimlje 46, 1291 Škofljica; tel. 01/470.2123, gsm 040/360.729 e-mail: peter.pucnik@guest.arnes.si

RAKOVNIK

ROMARSKI SHOD ob 100-letnici Mašne zveze

bo v nedeljo 24. novembra ob 15.00, zadnjo nedeljo v mesecu, ko bomo obhajali tudi obletnico prihoda prvih salezijancev na Rakovnik (23. 11. 1901) in se spominjali lanskega čudovitega praznika ob stoletnici. Spomnili se bomo tudi ustanovitve Družbe za izgradnjo cerkve Marije Pomočnice, ki je bila prav tako ustanovljena pred sto leti (8. decembra 1902). V svoji sredi bomo na poseben način pozdravili salezijanskega misijonarja Jožka Kramarja in odprli misijonsko razstavo o njegovem dolgoletnem misijonskem delu na daljnem vzhodu.

SKAVTI NA RADIU OGNJIŠČE

vsako 3. soboto ob 8.00

Z letošnjim letom so skavti začeli s svojo oddajo, sodelujejo z radijem Ognjišče, in sicer jim pripada **vsaka tretja sobota** v mesecu ob **osmih** zjutraj. Pri njej sodelujejo skavti iz različnih krajev in mest Slovenije, družili pa so se tudi z odraslimi skavti in tako imajo skupaj oddajo.

KOŠARA KOSTANJA, KI SE NI IZPRAZNILA

Tretji dogodek je povedal Jožef Buzzetti, pisno pa ga je potrdil Karel Tomatis, ki je bil med prvimi don Boskovimi stanovalci, gosti.

Na dan vernih duš je don Bosko peljal vse fante oratorija na pokopališče, kjer so molili za rajne. Ob vrnitvi jim je obljubil kuhanega kostanja. Kupil ga je tri velike vreče.

Mama Marjeta pa ni razumela don Boskovega namena in je skuhala samo tri ali štiri kilograme kostanja.

Mladi ekonom Jožef Buzzetti se je vrnil pred drugimi, videl, kako je, in rekel: »Don Bosku bo hudo. Takoj ga je treba opozoriti.«

Ko so se lačni fantje vrnili, je nastala velika zmešnjava in Buzzettiju ni uspelo, da bi don Bosku razložil zadevo. Ta mu je iz rok vzel košarico in začel z veliko zajemalko deliti kostanj lačnim fantom. Med hru-pom mu je Buzzetti vpil: »Ne tako, ne bo ga za vse.«

»Ne, samo to, samo to, kar je tu!« mu je skušal dopovedati Buzzetti, medtem ko so fantje v valovih pritiskali na don Boska. Osupnil je.

»Kostanj sem vendar obljubil vsem. Nadaljujmo, dokler

ga bo kaj!« In nadaljeval je deljenje, vsakemu veliko zajemalko. Buzzetti je živčno gledal tistih nekaj prgišč kostanja na dnu košare, vrsta fantov pa se je zdela veliko daljša. Nek-

do drug je tudi začel gledati v košaro. Nenadoma je nastala tišina. Na stotine oči je začudeno strmelo v košaro, ki se ni in ni hotela izprazniti ... Kostanja je bilo zadosti za vse. Tisti večer so fantje morda prvič, z rokami, polnimi kostanja, vzklikali: »Don Bosko je svetnik!«

*T. Bosco, Za vas živim,
Ljubljana (Salve) 2001*

***Veliko naredi, kdor dela to, kar mora – četudi
naredi malo; nič pa ne naredi, kdor sicer
veliko dela, ne dela pa tistega, kar bi moral.***

Sv. Janez Bosko

iz Miklavževe košare

BOG JE DOBER 1

svetopisemska pobarvanka

Od stvarjenja do Ezava in Jakoba – je snov prvega zvezka pobarvanke, ki najmlajše vabi na odkrivanje Božje dobrote in k čim bolj izvirnemu ilustriranju zgodb.

Cena: 600 SIT.

Prim. Tone Kunstelj, dr. med.

ZAKONSKA LJUBEZEN IN ODGOVORNO STARŠEVSTVO

Knjižica je nadaljevanje dela *Najin zakon lahko uspe*. Avtor meni, da ima zakonska ljubezen vedno tri komponente: čustveno, duhovno in ljubezensko-spolno. Dobro sobivanje te trojnosti hrani zakonsko ljubezen od poroke do groba.

Cena: 250 SIT.

Slavi S. Trkman, Peter Škerl

DOLGO POTOVANJE PASTIRJA METODA

Potovanje k novorojenemu Jezusu ni preprosto. Pastir se je na poti k njemu srečal z različnimi oblikami revščine in bede in tako je razdal vse svoje skrinjice. Ko je prišel k Jezusu, ni imel več nobenega darila, toda ... Avtorja v besedi in sliki odkrivata otrokovo dobroto in hrepenenje po Bogu.

Cena: 850 SIT.

MARIJANSKI KOLEDAR 2003

Gimmi Rizzi, s. Ivanka Zakrajšek

HOČEM BITI VELIK! 16 VRLIN

Odraščanje je dolg proces, ki se ne zgodi avtomatično. Katere vrline so najpotrebnejše na tej poti? Srčnost, preudarnost, iskrenost, delavnost, radovednost in še marsikaj nam knjiga razkrija v besedi in sliki.

Cena: 2.300 SIT.

info@salve.si

www.salve.si

priprava za tisk • založba • video • trgovina

trgovina je odprta:	• vsak delovni dan	8.00 - 16.00
	• ob sobotah	8.30 - 12.30
	• ob romarskih shodih	13.00 - 17.30

tel.: 01 427 73 10 • p.p. 2404 • 1001 Ljubljana